

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

5te Aargang

1ste JUNI 1920

No. 5

REFERENDUM FORSLAG.

FORSLAG NR. 1.

Chicago, Ill., 5te Maj 1920.

Idet vi herved udsender vort Forslag til Referendum Afstemning, er det vort Haab, at Brødrene alvorligt vil overveje samme før de afgiver deres Stemme.

Det ligger os meget paa Hjerte, at vi engang for alle kan faa en Ordning paa dette saa meget omstridte Assurance Spørgsmaal, ikke alene for de gamle Brødre, der ofte rammes altfor haardt — men ogsaa for Samfundets Trivsel og Væxt i Fremtiden.

Maaske der kunde findes en bedre Løsning paa samme; vi ved det ikke, men det ved vi, at vi i dette Forslag ærligt har søgt efter en retfærdig Ordning, som Brødrene vil kunne se af at det kun tager Sigte paa de ikke 100% Brødre, der selv maa betale ind til Samfundet det, som de er det skyldigt.

Maaske vil man indvende, at dette i Længden ikke er tilstrækkeligt.

Dertil kan vi svare — at vi selv er overbevist om, at det vil være mere end tilstrækkeligt, men, skulde galt være, saa er der kun tre Aar til den næste Konvention, hvor der da kan tages Stilling til samme, og maaske findes en bedre Ordning.

Derfor, Brødre, lad os ikke skræmmes af mulige Spøgelser, der vil stille sig i Vejen.

Sagen er paastrængende nødvendig og taaler ingen Opsættelse — det er en Broder i Nød! og hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp. Lad os vise hele Verden, og alle Skumlere, at Broderskabet dog var mere end blot tomme Ord.

Enighed gør stærk! Lad det da blive vort Løsen i denne Sag, og I skal se, at der vil rejse sig et større Brodersamfund efter dette.

Hermed lægger vi saa denne Sag trygt i Eders Hænder.

Forslaget er forelagt af følgende Loger af D. B. S.: Nr. 17, 18, 22, 30, 37, 47, 53, 61, 70, 75, 97, 98, 102, 111, 135, 146, 182, 185, 189, 227, 239, 266.

FORSLAG til Oprettelse af et Specielt Hjælpefond i D. B. S. af Amerika for afdøde Brødres Efterladte, som ikke er berettigede til deres fulde Assurance, som meddelt i "The Readjustment Plan," publiceret i D. B. S. Maanedssblad 1ste December 1919.

I Hovedlogen af Dansk Brodersamfund oprettes et Specielt Hjælpefond, som tilvejebringes ved at Overbestyrelsen opkræver en Extra Skat fra Medlemmer af D. B. S. hvert Kvartal, for to paa hinanden følgende Aar, efter følgende Skala:

Hvert Kvartal.

\$1,000.00 Assurance	\$1.00
500.00 Assurance	.50 ..
250.00 Assurance	.25

Efter den Tid, naar Fondet er reduceret til en Kassebeholdning af \$15,000.00, skal Overbestyrelsen opkræve en Extra Skat, efter ovennævnte Skala, naar Omstændighederne fordrer det.

Alle nye Medlemmer, og de som er berettigede til deres fulde Assurance, er fritagne fra denne Extra-Skat; ligeledes skal de, som senere bliver berettiget til deres fulde Assurance, da, blive fritagne for videre Betaling til dette Fond. Ogsaa Medlemmer, som har indbetalt deres Gæld til Assurance (Deficit) eller som har forandret deres Assessments-Størrelse, efter den nye Skala, inden den udløbne Frist, den 1ste Juli 1920, er fritagne for at betale til dette Fond.

Naar et Medlem er afgaaet ved Døden, og tilstrækkelige Beviser foreligger derfor (se Samfundets Bilove: 4de Afdg. Par. 4), skal det være Overbestyrelsens Pligt at udbetale til afdøde Brødres Arvinger en Sum, fra dette Specielle Fond, stort nok til at dække det Beløb, som blev frataget hans Assurance efter Bestemmelsen vedtaget paa Konventionen 1919.

Alle, ikke fuldt udbetalte Assurance for Brødre afgaaet ved Døden efter 1ste Jan. 1920, skal udbetales deres fulde Andel fra dette Specielle Fond.

Medlemmer, som uddrager 10% eller mere af deres Assurance i D. B. S., vil ved deres Død være berettigede til deres Andel fra dette Fond, i Forhold til hvad de endnu har tilgode af Assurance, i alle Tilfælde vil de være berettigede til den Sum, som de har indbetalt til Fondet.

Denne Lov træder i Kraft senest en Maaned efter dens Vedtagelse. Overbestyrelsen bestemmer naar Udbetalingen fra dette Fond skal tage sin Begyndelse, som dog ikke maa være senere end et Aar efter denne Lovs Vedtagelse.

Naar D. B. S. Assurancefond er i Stand til at betale Medlemmer deres Assurance i fuld, ophæves dette Hjælpefond, og al Kapital tilhørende dette Fond overgaar til D. B. S. Hjælpefond for gamle og svage Medlemmer.

* * *

Ovennævnte Forslag maa debateres paa to paa hinanden paafølgende Møder, førend samme kan komme til Afstemning. Stemmerne maa tælles baade for og imod Forslaget og indsendes til Over-Sekretærens Kontor, senest den 15de August 1920 for at blive indbefattet i Afstemningen.

* * *

Bemærkning til Forslag Nr. 1.

Uden i nogen Grad at beskæftige sig med ovenstaaende Forslags praktiske Muligheder ønsker vi forinden Afstemningen at paapege, at Tiden for en Ændring i Assurance Spørgsmaalet nu er saa langt fremskreden, at Forslagets Vedtagelse vil betyde en Forandring for mange af de Medlemmers Vedkommende, som har bestemt sig til at vedblive at betale deres gamle Skala ifølge Milwaukee Konventions Bestemmelse, og faa udbetalt Assurance i Forhold til Actuary's Vurdering af vore Certifikater. For at Medlemmerne kan faa en klar Oversigt over Forholdene ønsker vi at henlede Opmærksomheden paa, at hvis Forslaget vedtages, er der rimeligvis mange, som vil bringe deres Assurance op til det

fulde Beløb, enten ved at opbetale hvad de skylder i Assurancefondet eller ogsaa at betale ifølge den nye Skala hellere end at betale den foreslaede extra Opkrævning af \$4.00 om Aaret per \$1,000 Assurance til at begynde med. Brødrene paaminde os, at Forandringen med Hensyn til Assurance og at bringe samme op til den fulde Værdi maa foretages inden 1ste Juli 1920, og at de vil ikke kunde gøre nogen Forandring efter den Dato. FRANK V. LAWSON.

FORSLAG NR. 2.

4de Maj 1920.

Til den executive Komite.

Brødre:—Jeg tillader mig herved at fremlægge følgende Plan for Eders Kendelse til Udsendelse for en Referendum Afstemning i alle Samfundets Loger:

1. At Over-Bestyrelsen af D. B. S. lader udstede Bonds rentefri paa 12 Aar paa følgende Beløb: \$10.00, \$25.00, \$50.00, \$100.00 til Salg iblandt alle Samfundets Medlemmer, igennem alle Samfundets Loger, for paa den Maade at tilvejebringe en Kapital stor nok til at Renterne af denne Kapital kan udbetale til enhver Broders Arvinger det manglende Beløb af enhver Broders Certifikats Størrelse ved hans Død, i Henhold til Samfundets nye Assurance-Ordning.

2. At den indkomne Kapital indsættes i solide rentebærende Bonds og at samme forvaltes paa samme Maade af Over-Bestyrelsen som vort Garantifond i Henhold til Samfundets Konstitution, men i et særskildt Fond.

3. At det Beløb en Broder har indstaaende i Samfundets Bond ved hans Død bliver ham udbetalt til hans Arvinger, samtidigt med hans Assurance.

4. At der ved det aarlige Møde af Over-Bestyrelsen tilbagebetales en Sum af Bonds til Brødrene ved Lodtrækning. Størrelsen af Summen bestemmes af Over-Bestyrelsen ved hvert Møde.

5. At dette Fonds Regnskab revideres hvert Aar ved vort Møde af en autoriseret Accountant.

6. At alle Bonds bærer Over-Præsidentens og Over-Sekretærens samt Kasseres personlige Underskrift samt Hovedlogens Segl.

7. At der ud af dette Bonds Renter udbetales det manglende Beløb til enhver Broders Arvinger, der er afgaaet ved Døden siden den 1ste Januar 1920, i Henhold til hans Certifikats Størrelse.

Med broderlig Hilsen,

SØREN IVERSEN, Over-Præsident.

* * *

Ovennævnte Forslag, som er godkendt af Majoriteten af den executive Komite, maa debateres paa to paa hinanden paafølgende Møder, førend samme kan komme til Afstemning. Stemmerne maa tælles baade for og imod Forslaget og indsendes til Over-Sekretærens Kontor, senest den 15de August 1920 for at blive indbefattet i Afstemningen.

* * *

Bemærkning til Forslag Nr. 2.

Ovennævnte Forslag kan ifølge Nebraska Assurance Departments Kendelse ikke gennemføres, da Lovene vi arbejder under ikke tillader, at vi som "Fraternal Insurance Company" udsteder Bonds af denne Beskaffenhed.

FRANK V. LAWSON.

URO ELLER TILFREDSHED.

Sagnet fortæller os, at der ikke altid har været fuldstændig Tilfredshed i Himlen, der siges at det endog gik saavidt, at den højeste Gud fandt det nødvendigt at erklære Krig imod sin forhen mest betroede Høvding og i Kampen, som fulgte, vandt Sejr og udstødte ham og hans Følgere fra det himmelske Rige.

Om Sagnet er sandt, hvor meget mindre kan vi vente at opnaa en fuldstændig Tilfredshed paa denne vor syndige Jord, imellem os ufuldkomne Mennesker, som bor paa den, ihvormeget vi forsøger at binde os sammen ved Religion, Samfundsliv eller Selskabelighed.

De Verdens Omvæltninger, som vi i de senere Tider har gennemgaaet og de oprørte Forhold, som har fulgt dem, har sat sit Mærke og indgydt Uroaciller i Blodet paa alle Mennesker i en mer eller mindre Grad, saa vi undrer os ikke over, at der selv i vort eget danske Brodersamfund findes Mænd, som har følt det og ikke har været stærke nok til at modstaa den, fordi Uroligheden har

Juni Assessment

Nr. 251

OPKRÆVES HERMED OG

ER FORFALDEN TIL BETALING HOS LOGENS KASSERER 1ste JUNI OG MAA VÆRE INDBETALT INDEN 1ste JULI. I MODSAT FALD ER ET MEDLEM PAA RESTANCE.

Logens Kasserer maa indsende Assessment Nr. 251 til Hovedkontoret den 1ste August.

FRANK V. LAWSON,
Over-Sekretær.

overvældet dem, og som en Flodstrøm tumlet dem om, styrtet dem ned og svælgte dem ind i Uroshavet, hvor der er Jammer, Klagen og Oprørstanker.

Men, alligevel, "vi er jo alle gode Brødre," og jeg tror fuldtud paa, at som saadanne er det enhver Broders Ret at tale, tænke, handle og tilraade efter hans bedste Skøn og Tro, saalænge han ikke misbruger denne Ret paa en saadan Maade, at han skader sine Brødre derved.

Med dette Princip for Øje tager jeg Mod til mig og giver lidt Raad til dem, som følger de trænger til det, og jeg giver det frit, uden at forvente saa meget som et Svar derpaa.

I mine yngre Dage var jeg lidt af en hidsig Natur og Uroligheden overvældede mig om Stunder, saa at Blodet vilde blive koghedt, og Handlingerne under saadanne Forhold blev jo ikke gjort med Effertanke; men som Aarene gik og jeg lærte min Svaghed, begyndte der en Kamp i mit Indre, og Kampen var med mig selv; naar saa jeg følte Anfaldene var ved at overvælde mig, gik jeg ind i et Værelse, hvor jeg var ene, og gjorde mig saa komfortabel som mulig, og saa begyndte jeg at tænke og analysere mig selv og hvad Uroligheden egentlig var. Det tog ikke ret længe før jeg opdagede, at det kun var en Ide, som havde rodfæstet sig i mine Tanker, at alt burde gaa i denne Verden som Ideen forestillede sig, og saa udstuderede jeg Pladsen som jeg egentlig opfyldte i Menneskelivet og fandt at den var saa lille og ubetydelig, at selv om og jeg var ude af den, vilde Verden endda vedblive at eksistere, og hvor god Gud dog havde været imod mig. Han havde givet mig et kraftigt og sundt Legeme, Evner til at tænke og Syn til at se alt det skønne og herlige i Naturen, og Menneskene havde dog været saa gode mod mig, de havde hjulpet mig til at leve mange lykkelige Timer og gjort saa meget for at lette Livets Byrder og hjælpe mig fremad paa lysere Veje. Oh ja, Livet var dog dejligt, og Uroligheden var kun i mit eget svagelige Indre. Saa kom Tilfredsheden over mig og fyldte mig med nyt Liv, Taknemlighed til Gud og Velvillie til mine Medmennesker, og jeg kunde da igen gaa frem med Smil paa Læben og Fred i Sindet, og mødes med Forholdene som en Mand.

Det varede ikke længe før al den Urolighed var forsvunden fuldstændig, og Livet begyndte at se lysere ud. Solen skinnede klarere, og det gode i Menneskene viste sig mere tydelig; men højere end alt var min egen Tilfredshed med alt, som mødte mig i Livet. Jeg kunde erfare Nederlag og lære noget godt ud af det, jeg kunde føle Nedlast med Fryd og møde Modgang med Taalmodighed.

Nu mine Venner, disse smaa Erfaringer er ikke mente som en Frelsens Hær Acclamation; men i al Enfoldighed fremsat som et Raad til Brødrene, som læser det, om altid forsøge at se paa Lyset, at se højt over Genvordighederne, og de vil da se saa meget mindre ud.

Der er saa mange af vore Brødre, som maaske føler dem selv forurettede, føler at der kunde og burde gøres mere for dem personligt, og føler at Byrden er saa stor og tung, at de ikke kan bære den, men maa ty til Loven og deres personlige Rettigheder for at tilfredsstille den Urolighed, som opfylder dem; til dem er disse Linier henstillet. Der er intet i denne Verden, der giver et Menneske en større Tilfredshed end dette, at ville Ret, og gøre Ret og Fornuftens siger os alle, at Brodersamfundet har gjort hvad der er Ret og der i er Tilfredsheden.

Uroligheden kommer og fortæller os, at vi personlig er forurettet, og saa uden at standse og tænke voxer den i vort Indre indtil den sætter Blodet i Kog, og vi handler uden Hensyn til Følgerne, med det Resultat at vi ikke alene skader os selv, men ogsaa vore Brødre, og deri er den store Fejl og Synd.

Fremtiden lyser for os og Livet lover store Forhaabninger, men der maa løftes i Flok. Lad Uroligheden blive sat tilbage og giv Tilfredsheden Lejlighed til at fremtræde i vort Liv, Tanker og Handlemaade, og hvad vi gør, gør det med Effertanke, og tænk paa Fremtiden og Maalet.

JUL. ANDERSON, St. Louis, Mo.

KIRKE OG SAMFUND.

Man hører endnu af og til blandt Medlemmer af vort Samfund en Beklagelse over, at der paa enkelte Steder i Landet hersker en halvt skjult og uforklarlig Uvillie mod vor Forening. Denne Stemning viser sig i isolerede Tilfælde, hvor man træffer en dansk Mand, der nok har Lyst til at deltage i en gensidig Assurance men som ikke godt synes at han kan gaa ind i Brodersamfundet, fordi han allerede hører til en dansk Kirke.

Vi tror den Slags Tilfælde bliver færre og færre, og i det hele taget har der vist egentlig aldrig indenfor de danske Kirkesamfund hersket nogen organiseret Fjendtlighed mod Dansk Brodersamfund. Tværtimod har Kirkerne og Samfundet særlig i de senere Aar, da det ofte krævede Mod og Mandighed at vedkende sin udenlandske Afstamning og Kultur, paa flere Omraader og i adskillige Tilfælde arbejdet Haand i Haand imod den forhastede, ubetænksomme og formløse Amerikaniserings Propaganda, som til Tider næsten udartede til Fanatisme blandt enkelte indfødte Medborgere.

Derimod er det vist rigtigt nok, at der er enkelte Præster som af Grunde de formodentlig bedst selv kender, har fraaadedt danske Menighedsmedlemmer at slutte sig til vor Forening. Formodentlig handler saadanne Præster i den bedste Mening, men vi kan kun antage, at de svæver i en Misforstaaelse paa et eller andet Omraade angaaende vort Samfunds Hensigter og Vedtægter. Der eksisterer f. Ex. danske Præster i Amerika, som vægrer sig ved at tale ved en dansk Mands Baare ifald den Afdøde er Medlem af D. B. S. og hans Logebrødre ønsker at udtale et sidste Afskedsord ved samme Lejlighed. Et saadant Standpunkt gør det meget vanskeligt at vælge mellem Kirke og Samfund, og det er et Valg, som egentlig burde synes unyttigt; thi der eksisterer ingen Kontrovers mellem disse to. Brodersamfundet hylder os bekendt intet Princip eller Leve-regel, som er et kristent Menneske uværdigt. Kirkesamfundene har da heller ikke officielt taget noget Standpunkt imod D. B. S. og hvad der eksisterer af Uvillie kommer kun tilkørende gennem enkelte Præster, som personligt ikke sympathiserer med vor Virksomhed.

Det vilde være baade glædeligt og ønskeligt om uheldede Præster blandt de danske Menigheder i Amerika vilde udtale sig om dette Spørgsmaal, som endnu synes at agitere Folks Tanker hist og her blandt Landsmænd. Og til dette Formaal staar Brodersamfundets Blad gerne aabent for enhver dansk Præst, hvadenten han sympathiserer med vort Arbejde eller agter det ringe. Thi det vilde være af højeste Værdi for alle danske Indvandrere i Amerika at

faa dette Spørgsmaal opklaret en Gang for alle. En god og gensidig Forstaaelse mellem Kirken og Samfundet turde antages at kunne gavne begge, og vi har som fremmedfødte Borgere næppe Raad til at spilde vor Tid og Evne paa en unyttig Fjendtlighed. I denne Forbindelse turde det maaske paa det nuværende Tidspunkt være praktisk at henstille til de to store Kirkesamfund blandt Danske her i Amerika, at de tager dette Spørgsmaal under Drøftelse ved de forestaaende Aarsmøder i Tyler og Hutchinson, Minn., i Juni Maaned. Kan de danske Kirkesamfund og Det Danske Brodersamfund i Amerika virke sammen paa visse Omraader til fælles Bedste?

TIDL. OVER-VICE-PRÆSIDENT

Martin Larsen I RACINE ER DØD.

Martin Larsen har udstrikt. Saaledes lød Budskabet ud over Byen Fredag Eftermiddag, da det blev meddelt, at han var død. Han blev nær 51 Aar gammel og efterlader Hustru og fire Sønner, hvoraf de tre er voxne, samt to Søstre i Danmark, skriver Peter Jacobsen i "Den Danske Pioneer" for den 20. Maj.

Larsens Sygdom var Kræft i en meget ondartet Form. Til at begynde med fremkom Sygdommen for over tre Aar siden som en ubetydelig Knude paa den ene Arm. Den blev borttaget paa et Hospital her; men senere kom andre Knuder, og han rejste til det berømte Hospital i Rochester, Minn., for at blive opereret. Denne Rejse foretog han ialt 13 Gange, men blev til sidst opgivet som uhelbredelig. Han vidste da, hvor det bar hen, og beredte sit Hus. Han afstod sin Forretning for helt at tilbringe de tilmaalte Dage, han havde igen, i Familiens Skød. Kun i kort Tid kunde han færdes omkring, og i mange Maanedes har han lidt og stridt. Sygdommen overmandede ham paa et Tidspunkt, da han først ret have begyndt at høste Frugterne af et virksomt Liv; men han bar sin tunge Skæbne med Taalmodighed. Han var en ærlig og trofast Ven og et Mønster paa en Familiefader. Begravelsen foregik Mandag fra Hjemmet, 1632 Flett Avenue.

Larsen var født i Nakskov, hvor Faderen var Skomager. I en ung Alder kom han til Amerika og slog sig først ned i Oshkosh. Han lærte Cigarmagerprofessionen og kom til Racine for henvend 30 Aar siden. For nogle Aar siden opgav han sit Haandværk og gik ind i Junction Furniture Company sammen med Peter Christiansen. Han var Medlem af baade Dania og Brodersamfundet, og i sidst nævnte Forening har han nedlagt et stort Arbejde. D. B. S. havde i Larsen en tro, paalidelig og arbejdsvillig Støtte. Uden at saare nogen kan det vist godt siges, at blandt alle de Brødre, der hjalp til at bringe Loge Nr. 4 frem til det solide Standpunkt, hvorpaa den staar i Dag, kan Larsen nævnes som en af de aller forreste. Han var langtfra veltalende, og Folk, som ikke kendte ham til Bunds, fandt ham maaske stødende. Han var af et stille Væsen, en Mand af faa Ord; men naar han udtalte sig, var ethvert Ord vel overvejet og havde Vægt. Han forstod at forklare en Sag kortfattet og sige det rette Ord paa rette Tid og Sted. Da Loge Nr. 4 i Juni 1904 bestemte sig til at bygge Hall, blev Larsen valgt paa Byggekomiteen og Bygningen blev opført til Medlemmernes fulde Tilfredshed. Da Hallen brændte Natten til den 12. December 1909, og Logen led et Tab paa mellem 11,000 og 12,000 Dollars, kom Larsens administrative Dygtighed atter Logen til gode. Ved Opførelsen af den nuværende prægtige Bygning var han Byggekomiteens Formand.

Da D. B. S. i September 1919 var samlet til Konvention i Milwaukee, var alle Delegater i Racine som Gæster hos Nr. 4. Den daværende Over-Præsident, Nielsen fra Seattle, udtalte ved denne Lejlighed, at den storslaaede

des Martin Larsen, og at han betragtede den som Martin Larsens Mindesmærke. "Men ikke alene det," sagde han. "Ude i Seattle har vi ogsaa en stor Bygning, der paa en Maade skyldes Martin Larsen. Sagen er den: Jeg var engang her i Racine og rejste hjem til Seattle og fortalte om dette Størværk, som Nr. 4 havde bygget, og Resultatet blev, at vi ogsaa selv fik Tag over Hovedet."

I Brodersamfundets Trængselsaar for over en Snes Aar siden var Larsen en af de Brødre, der fuldt ud troede paa, at D. B. S. vilde voxte sig stor og stærk med Tiden. Naar det saa alermest sort ud, var han at finde i den lille Flok, der satte Skulder til. Senere, da det lysnede lidt og Sagen kom i god Gænge, lønnede Logen ham paa forskellig Maade. Han har saaledes været Præsident flere Gange. Han var Logens Delegat til Konventionerne i Des Moines og Racine, og ved den sidstnævnte valgtes han til Over-tillidsmand. Ved den følgende Konvention blev han forfremmet til Over-Vice-Præsident, men udgik af Overbestyrelsen ved Konventionen i Fresno. Han deltog i Konventionen i St. Paul som interesseret Tilskuer, men da Mødet blev holdt i Milwaukee, var han forlængst mærket af Manden med Leen og var ikke i Stand til at forlade Sygelejet.

Alderdomshjemmet i Metuchen, N. J.

Alderdomshjemmet Metuchen, som tilhører forskellige D. B. S. og D. S. S. Loger i Østen holdt sin aarlige Konvention den 9de Maj. Delegaterne var følgende:

Fra D. S. S. Nr. 79, Mrs. Bothilde Hansen og Mrs. Tekla Østerberg. Fra D. S. S. Nr. 104, Mrs. Louise Poulsen og Mrs. Amanda Sørensen. Fra Klubben Perth Amboy, Mrs. Karen Olsen og Mrs. Marie Borup. Fra Klubben Newark, Mrs. M. Caisen og Mrs. J. Mogenssen. Fra D. B. S. Nr. 46, Jens Christensen og Rasmus Johansen. Fra D. B. S. Nr. 86, P. K. Jensen og J. L. Bundesen. Fra D. B. S. Nr. 90, H. Hansen og Otto Nielsen. Fra D. B. S. Nr. 103, C. E. Gemynthe og Sophus Poulsen. Fra D. B. S. Nr. 116 D. Zuschlag og V. Kiledare Jensen. Fra D. B. S. Nr. 164, H. S. Mathiesen og S. N. Skov. Fra D. B. S. Nr. 205, Sophus Nyboe og S. Bøggild. Fra D. B. S. Nr. 248, H. Skov og Sophus Petersen. Fra D. B. S. 257, H. N. Grønbeck og Fred Jensen. Fra D. B. S. Nr. 258, Poulsen og J. Jacobsen.

Hjemmet har Ejendele til en Værdi af \$20,623.70 i mod hvilke der er en en Gæld af \$15,292.18. Balancen er altsaa \$9,331.52.

Aarets Indtægter har været \$7,074.21 med Udgifter paa \$6,721.99.

Af de gamle Bonds er der i Aarets Løb udbetalt \$170.00 og de resterende gamle Bonds paa \$164.00 ventes udbetalt i det kommende Aar. En Del Brødre af Samfundet har fra Tid til anden skænket deres Bond til Hjemmet hvorved Gælden er bleven glædeligt formindsket, og ved Juletid indkom der i Gaver til de Gamle \$75.50.

Hjemmet afholder sin aarlige Sommerfest den 13de Juni, ved hvilken Lejlighed man venter mange Medlemmer af Brodersamfundet som Deltagere.

Fraternal Insurance.
IDEAS AND SIDELIGHTS.

The large number of deaths recently caused by the drinking of wood-alcohol should not, says The Journal of the American Medical Association (Chicago), lead the public to overlook the important drop in the death rate from certain causes that has followed the legal prohibition of alcoholic beverages. It goes on:

"Recent statistics show that for July, August, and September, 1919, the number of deaths in Boston from alcoholism amounted to only 7, as compared with 31, 46, 38, and 34 for the corresponding period of the four preceding years. Similarly, accidents diminished from 152 in 1915, 176 in 1916, 197 in 1917, and 151 in 1918, to 112 for the corresponding three months of 1919. Suicides also diminished to a very marked degree. On the other hand, homicides showed no material decrease, a fact that has been noticed in other cities. It seems probable, however, that certain unusual factors are at work to increase the number of murders. As is usual after a great war, familiarity with means of violence and readiness to resort to such means are circumstances that must be reckoned with during the slow return to law and order. The diminution in the deaths from alcoholism, accident, and suicide that has occurred in Boston has been observed in many other large American cities, and the saving of life from these causes probably far exceeds the increased number of deaths from wood-alcohol."

Richard Levering, president of the Richmond Levering & Co., petroleum engineers, one of the most successful oil promoters in the East, died recently of pneumonia and influenza. His sudden illness prevented him from signing a check in payment of a recently ordered life insurance policy for \$750,000, and the policy thus became invalid.

The medical examination was passed satisfactorily and the documents were taken by a representative of the Equitable Life Assurance Society a few days ago to Levering's office. The agent was told that Levering was at home ill, and the papers were returned to the insurance office to await his recovery. Had his check accompanied his application the policy would have been paid to the estate.

Mark Twain tells a story which will be interesting to persons who talk too much, either while trying to sell life insurance or an idea.

"He was the most eloquent orator I ever listened to," said the great American humorist in his droll manner. "He painted the benighted condition of the heathen so clearly that my deepest passion was aroused. I resolved to break a life-long habit and contribute a dollar to teach the gospel to my benighted brethren.

"As the speaker proceeded I decided to make it \$5, and then \$10. Finally I knew it to be my duty to give to the cause all the cash I had with me—\$20. The pleading of the orator wrought upon me still further, and I decided to not only give all the cash I had with me but to borrow \$20 from my friend who sat by my side. That was the time to take up the collection.

"However, the speaker proceeded

and I lost interest and finally dropped off into a sweet slumber, and when the usher woke me up by prodding me in the ribs with the collection plate, I not only refused to contribute, but am ashamed to state that I stole 15 cents from the plate."

We can attend meetings, and that will encourage the officers. We can assist on committees, and if we are not good leaders, we can at least be good followers. We can bring in applications of our friends and relatives, who need protection, and if we feel diffident we can ask the special deputy to assist us. We are a co-operative organization, and each one has her part to do. There are many kinds of work to be done, the social side, the fraternal features, and the building up of the insurance department are important and absolutely necessary to the success of the organization. Let us see that the social and fraternal features are well to the fore. Is your lodge having good social times, are you occasionally entertaining your friends, who might become members. Make your lodge a real social center in the community, and the insurance department will keep pace with your activity in the social and fraternal line.

The superintendent of insurance of New York each year transmits a preliminary report of insurance operations to the legislature of the state and accompanies it with recommendations to guide the lawmakers in framing legislation. The report is important because of the leadership of New York in the life insurance business.

This year Superintendent Jesse S. Phillips comments upon the great increase of the writing of life insurance. He says:

The year 1919 witnessed a tremendous increase in the volume of life insurance business written in this State and throughout the country. History has never recorded such an unprecedented demand for life insurance, and never was there such an increase in the volume of new business written as during the past year. This extraordinary demand was doubtless due, in a measure at least, to the prosperity of the wage earner, but the greater portion of it is probably attributable to the great influenza epidemic of 1918 and to the education carried on by the war risk insurance bureau, and other instrumentalities throughout the country, showing the necessity for life insurance protection.

The decreased purchasing power of the unit of value has brought home to policyholders the realization that the amount of insurance which a few years ago was considered satisfactory to protect their families in case of their death is now wholly inadequate. The average policy issued, which a few years ago was \$2,000, has now nearly doubled.

To begin with, life insurance is a plan devised to safeguard the future of those left behind when death takes away the one they were dependent upon. Life insurance is divided into two classes, old line and fraternal. Old line is simply and purely a business. You get what you pay a good price for, nothing more. It's give and take; just like a child who puts a penny in a slot machine and pulls out a stick of gum.

The fraternal stands for something

quite different. If not they are not fraternal. The true fraternity not only pays its death claims promptly but looks after its members when living, and, if you attend the meetings of your lodge, you are sure to make some pleasant acquaintances and derive some good from it. If you are a real fraternalist you will help to look after the sick and be a real friend in need. And you can always have the comfortable feeling of being looked after in sickness, etc. No such things in the old line. The minute you don't pay your assessments you are out and no more attention is paid to you.

Most old line life insurance companies are organized on the stock plan with control vested in boards of directors elected by the stockholders. The chief purpose of their business is to make profits for the stockholders. One of the finest things about fraternal insurance is that you don't need a lawyer to collect it; no creditor can get it; you cannot borrow money on it, like you can on old line so that when death comes the beneficiary has nothing coming, all of it having been borrowed. No legal quibbling; the beneficiary gets the face value of his or her policy.

A recent estimate indicates that within the past three years small investors in this country have absolutely lost over one billion dollars. By dazzling promises of large and quick returns such persons have been gulled out of the government stamps and bonds. This scandalous result was achieved in spite of the fact that nearly all the states have sharp-toothed blue sky laws and of the further fact that the federal government made heroic efforts to protect the small investor. It is a real tragedy. It is quite apparent that eternal vigilance is also the price of safety in matters of investment.

Every day you are offering to people of small means something larger and safer than investment. They do not have to pay down dollar for dollar. All they have to pay is from 2 per cent. to 6 per cent. of the principal amount annually. Your prospect may be able to take a \$1,000 or a \$500 policy, while he couldn't buy even a \$100 bond. The blue sky artist will find it both difficult and dangerous to wheedle him out of the policy. Thus, your offering is both larger and safer for your prospect than is investment. His premiums really amount to the payment of a low rate of interest upon the principal and the principal is always at par. Your proposition precisely meets the needs of the person of small means.

Vore Policer.

Ja, jeg maa igen have fat i Pennen for igennem vort Blad at faa mine Brødre i Tale. Da jeg sidste Gang skrev, var det for om muligt at give min Skærv til at faa Eder til at godkende Konventionens Bestemmelser, og det glædede mig at se at Brødrene godkendte samme, hvorfor jeg føler meget taknemlig, for det viser at vi dog staar sammen for at vedblive at lægge Sten paa Sten, indtil vor Bygning er fuldført.

Men nu, Brødre, er der et andet Spørgsmaal, som ligger mig meget paa Sinde og det er, at alle Brødre ser til, at de faar deres Assurance gjort fuldtud 100% ved enten at betale deres

"Deficiency" eller ogsaa den forhøjede Skala, saa i Tilfælde af at de skulde kaldes bort, deres Efterladte vil faa udbetalt det fulde Beløb. Jeg tror for en stor Del at dette Ansvar hviler paa de lokale Logers Embedsmænd. Det skulde være disse Embedsmænds Pligt at se til, at enhver Broder bliver fuldtud bekendt med den nye Ordning, og saa prøve paa at faa dem til at betale op efter den nye Skala, ved at bevise dem det fornødt i at foretage denne Forandring, baade for dem selv og hele Samfundet. Ved at gennemse Dødsrapporten i de sidste Par Maanedre, finder jeg, at faa af de Brødre, som er afgaaet ved Døden siden den 1ste Januar 1920, har taget de nødvendige Skridt til at gøre deres Assurance 100%, og jeg kan ikke undlade at tænke, at de lokale Logers Embedsmænd kunde have gjort en hel Del til at bedre denne Situation ved stadigt at holde Spørgsmaalet frem for Brødrene og derved hjælpe disse afdøde Brødres Efterladte istand til at faa udbetalt det fulde Beløb. Som Bekræftelse paa samme kan jeg bevise at siden den nye Ordning traadte i Kraft har Bestyrelsen ved enhver Lejlighed prøvet paa at faa Brødrene til at betale den forhøjede Skala. Det har været bragt frem ved næsten hvert eneste Møde af Loge Nr. 39, og Resultatet har vist sig, idet tre af vore gamle Brødre er afgaaet ved Døden siden den 1ste Januar 1920, og hver af dem vil faa udbetalt det fulde Beløb i Assurance. Saa, Brødre, nu da Tiden i hvilken vi kan gøre denne Forandring nu nærmer sig sin Slutning, vil jeg gerne bede Brødrene i de forskellige Loger om at tage dette Spørgsmaal op ved hvert Møde, og prøv paa at faa saa mange som muligt til at betale den forhøjede Skala. Det er ikke alene for de afdøde Brødres Efterlades Skyld, at jeg beder om det, men jeg tror, at de vil hjælpe til at skabe mere Sammenhold og Tilfredshed indenfor Det Danske Brodersamfund.

Eders altid for Det Danske Brodersamfunds Vel,

NICK ANDERSEN, Sekretær.
Pacific Loge Nr. 39, Oakland, Calif.

23 Millioner Breve gaar forkert i et Aar.

Folk klager ofte over, at Postvæsenet herovre ikke duer — at Breve, som man afsender, hverken bliver afleverede eller returnerede. Det sidste er fuldstændig rigtigt, men Fejlen ligger ikke hos Postvæsenet men hos Afsenderen, der glemmer at angive sit Navn udenpaa Konvoluten, saa at Postkontoret ikke er i Stand til at returnere Brevet i Tilfælde af, at Adressaten ikke kan findes.

Postvæsenet meddeler, at der sidste Aar her i De Forenede Stater var omtrent 23 Millioner Breve, der ikke kunde udleveres, fordi de var galt adresserede, og de kunde heller ikke returneres til Afsenderen, fordi han havde glemt at angive sit Navn, Postkontorerne maatte derfor sende dem til "Dead Letter Office" eller Kontoret for ubesørgede Postsager.

Her blev alle Brevene aabnede og gennemlæste, og man fandt derved Adresserne paa over 8 Millioner Afsendere, der derpaa fik deres Breve tilbagesendt. Men der var 14,554,928 Breve, for hvilke det var umuligt at finde Afsenderens Adresse, saa der var ikke andet at gøre med dem end at sende dem til Papirmøllen.

Man skulde tro, at Folk, der sender Penge eller Værdisager i et almindeligt Brev, vilde have Forstand nok til at angive deres Adresse, men det er langt fra altid Tilfældet. Omtrent 70,000 af disse Breve indeholdt Pengesedler til et Beløb af næsten 160,000 Dollars. 140,000 andre Breve indeholdt Postanvisninger, Bonds, Checks o. s. v. til et Beløb af \$4,854,649.58, og i omtrent 290,000 Breve fandtes indlagt Frimærker til Beløb af over 16,000 Dollars. Størstedelen af disse Pengebeløb blev tilbagesendt Afsenderen, men der var dog over 100,000 Dollars, som det var umuligt at finde Ejere for, saa de gik i Postkontorets Pengekasse.

Nu ved De altsaa, hvori det ligger, naar Deres Brev gaar forkert. Det er udelukkende Deres egen Skyld. Hvis enhver, naar de afsender et Brev, vil angive deres Navn og Adresse oppe i Hjørnet af Konvolutten, saa vil de altid være sikre at faa deres Brev returneret, saafremt Adressaten ikke kan findes.

FLYTNING

Hvis Du flytter bør det meddeles til Postbudet, som leverer Bladet til den gamle Adresse. Han vil sørge for Adresseforandringen. Hvis Forandringen dog ikke sker inden rimelig Tid, bedes denne Seddel udfyldt og sendt direkte til Frank V. Lawson, 917 Omaha National Bank Bldg., Omaha, Neb.

Navn.....Medlem af Loge Nr.....

Gamle Adresse.....By.....Stat.....

Nye Adresse.....By.....Stat.....

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices of
the Supreme Lodge by Frank V. Lawson,
Supreme Secretary, 917 Omaha National
Bank Building, Omaha, Neb.

Entered as second-class matter January
28, 1916, at the post office, Omaha, Nebras-
ka, under the Act of August 24, 1912.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:
Supreme President—Soren Iversen, 79
Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Vice-President—Alfred Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St. Oakland, Calif.

Supreme Secretary—Frank V. Lawson,
917 Omaha Nat'l Bank Bldg., Omaha, Neb.
Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 523
Howland Ave., Kenosha, Wis.

Supreme Trustees—Chairman, John Chri-
stensen, 1825 Reading Rd., Cincinnati Ohio;
Claus Jensen, 2741 Belmont Ave., Chic-
ago, Ill.; Magnus Petersen, 307 McKee St.,
Manistee, Mich.

1. JUNI 1920.

Dødsfald anmeldte i

I MAJ MAANED.

Christian Jørgensen af Loge Nr. 121,
Tyler, Minn. Født den 12te August
1854 i Aabenraa. Optaget i 1903. Død
den 3die April 1920 af Pneumonia. As-
surance \$212.81.

Niels R. Petersen, af Loge Nr. 227,
Detroit, Mich. Født den 7de Februar
1868 i Danmark. Optaget i 1911. Død
den 25de Marts 1920 af Cerebral
Hemorrhage. Assurance \$214.50.

Jacob Donner af Loge Nr. 173, Kan-
sas City, Kans. Født den 25de Dec-
ember 1860 i Stouby, Bjerre. Optaget
i 1897. Død den 29de Marts 1920 af
Apoplexy. Assurance \$500.

Nels Jacobsen af Loge Nr. 10, Coun-
cil Bluffs, Iowa. Født den 3die Maj
1838 paa Lolland. Optaget i 1893.
Død den 18de April 1920 Senile Decay.
Assurance \$148.90.

Ole Christensen af Loge Nr. 235,
Watsonville, Calif. Født den 19de
Maj 1856 i Faaborg, Ribe. Optaget i
1906. Død den 11te April 1920 af Tu-
berculosis. Assurance \$1,000.

Andreas C. Lorenzen af Loge Nr. 64,
Rockford, Ill. Født den 22de Februar
1854 i Ladelund, Tønder Amt. Optaget
i 1900. Død den 20de April 1920 af
Nephritis. Assurance \$205.59.

Hans Petersen af Loge Nr. 46,
Perth Amboy, N. J. Født den 2den
Januar 1848 i Ronvad pr. Kolding. Op-
taget i 1892. Død den 14de April 1920
af Suicide. Balance af Assurance
\$144.53.

Niels Nielsen af Loge Nr. 2, Neenah,
Wis. Født den 4de Juli 1841 i Taa-
strup, Storehedding. Optaget i 1881.
Død den 29de April 1920 af Myocardit-
is. Assurance \$330.59.

Victor Nielsen af Loge Nr. 29, Seat-
tle, Wash. Født den 18de Marts 1891
i Varde, Ribe Amt. Optaget i 1910.
Død den 25de April 1920 af Nephritis.
Assurance \$250.

Søren C. Olsen af Loge Nr. 217, Rut-
land, Ia. Født den 12te August 1876
i Fystling, Varde. Optaget i 1905. Død
den 17de April 1920 ved Railroad Acci-
dent. Assurance \$746.18.

Peter V. Larsen af Loge Nr. 91, St.
Paul, Minn. Født den 8de October
1866 i København. Optaget i 1902.
Død den 27de December 1918. Døds-
aarsagen vides ikke. Assurance \$1,000.

Henry Feldschou af Loge Nr. 14,
Kenosha, Wis. Født den 26de October
1863 i Flensborg. Optaget i 1892. Død
den 26de April 1920 af Meningitis. As-
surance \$508.36.

Thomas Chr. Mikkelsen af Loge Nr.
294, Barre, Vt. Født den 9de Januar
1871 i Jetsmark Sogn. Optaget i 1912.
Død den 12te Maj 1920 af Meningitis.
Assurance \$221.60.

Fred C. Haas, Loge Nr. 18, Chicago,
Ill. Født den 9de Maj 1863 i Ribe. Op-
taget i 1902. Død den 20de April
1920 af Asphyxiation. Assurance
\$1,000.

En forøget Assurance Plan.

Som bekendt er der adskillige gensidige Assurance Foreninger, som tegner Policer paa \$2,000 saavel som paa \$1,000, \$500 og \$250. Spørgsmaalet om at forandre D. B. S. Konstitution saaledes, at Medlemmer, som ønskede det, kunde tegne sig for \$2,000, har ofte været paa Tale, men et Forslag i den Retning er aldrig bleven forelagt paa vore Konventioner. Forinden vor Rateforandring var det sikkert heller ikke en heldig Ide at forøge vort Samfunds Omsætning, men Forholdet er et ganske andet, nu da vore Assessments er tilstrækkelige i Antal til at garantere vore Policer. Og vi modtager nu ofte paa Hovedkontoret Opfordringer om at bringe dette Spørgsmaal paa Bane.

Spørgsmaalet fortjener derfor en nøje Overvejelse i Logerne, saaledes at vi muligvis i en nær eller fjernere Fremtid kan faa Spørgsmaalet frem enten til Referendum Afstemning eller ihvertfald til Behandling paa næste Konvention.

En anden Mulighed bestaar i med Tiden at kunne tegne Policer som kræver 10, 20 eller 30 Aars "payments" i Lighed med saadanne Policer i de saakaldte "old line" Selskaber. For at træffe Bestemmelse i den Retning vilde det være nødvendigt at faa en præcis Plan udarbejdet af en Actuary.

Men under alle Omstændigheder vil det sikkert være til Brodersamfundets Fordel nutildags at give nye Medlemmer Valget mellem større eller mindre Policer — ihvertfald op til \$2,000. Pengene er jo mindre i vor Tid, og hvor \$1,000 for Aar tilbage syntes en god Hjælp for de Efterlevende vil \$2,000 i vor Tid være nødvendige for at række lige saa langt.

Konkurrencerne.

Fra flere Sider har vi faaet Underretning om, at forskellige Loger agter at indlede en Konkurrence den 1ste Juli i Lighed med de Planer, som vi i sidste Maaned foreslog. I de fleste Tilfælde er det Loger, som ogsaa tidligere har haft Konkurrencer enten indbyrdes eller med andre Loger. Vi skulde ønske, at se en Del af de Loger deltage som ikke plejer at gøre noget i Retning af Konkurrencer; det er muligt, at baade disse Loger og hele Samfundet vilde blive overrasket ved Resultatet. Det er lettere at sikre sig et nyt Medlem nu end i gamle Dage, og vor Assurance er i en saadan Forfatning, at den kan staa ved Siden af ethvert som helst Selskab og er langt bedre end mange andre Foreningers.

Naar de enkelte Medlemmer begynder at virke for D. B. S. Udvidelse blandt Danske, som ikke endnu staa i vore Rækker, da bør de erindre, at der er særlig to klare Argumenter, som ingen dansk Mand kan komme udenom, hvis han vil være ærlig med sig selv:

1. Assurance er noget, som enhver Mand trænger til og skylder sig selv. Særlig nu, med de dyre Livsforhold, som efter alt at dømmes vil vedvare længe, er der ved en Ægtmands Bortgang god Brug for de Tusind Dollars eller mindre, som nye Medlemmer af D. B. S. er sikrede. Selv for Folk, der har Assurance ander Steder, er D. B. S. Assurance tiltalende og moderat med Hensyn til Omkostninger. Og de, som ikke er gift eller har direkte Paa-rørende, bør alligevel slutte sig til os nu, thi de vil faa Brug for Assurance en skønne Dag, og ved at tegne sig som Unge drager de Fordelen af de lavere Taxter.
2. Naar en Mand endelig er bleven

enig med sig selv om, at han bør have Assurance, da er der for danske Mænd ikke nogen bedre Assurance end den, som D. B. S. tilbyder. Vor Dødsprocent er nemlig meget lav, begrundet paa de Danskes gennemgaaende sunde og gode Helbredstilstand, der forlænger vore Medlemmers gennemsnitlige Leveaar. Dernæst er vort Samfund drevet med den bedste Økonomi for Øje, og det er opløftende og glædeligt at undersøge hvad det koster andre Selskaber, at administrere deres Affærer i Samligning med D. B. S. Vore Lønninger, Kontorudgifter, Materialer o. a. er sikkert nok de laveste blandt saadanne Selskaber i Amerika.

Brug disse to Argumenter hyppigt. Overbevis en Mand om, at han maa forøge sin Assurance paa Grund af de høje Priser paa Livets Fornødenheder. Og naar han har naaet den Opfattelse, da maa han overbevises om at D. B. S. er den billigste og mest fordelagtige Forening for danske Mænd.

Disse to Paastande staa fast! De kan ikke succesfuldt modbevises! Lad os derfor ikke sætte vort Lys under en Skæppe, men lad os skride til Arbejde den 1ste Juli ved at paabynde en ven-skabelig Konkurrence med en anden Loge.

Census.

Den Folkecensus, som Regeringen lader foretage hvert tiende Aar er en meget kostbar Handling, men den har ogsaa sin store Værdi, fordi man deraf kan komme til Bunden af mange Forhold som trænger til at ændres enten ved Lovgivning eller paa anden Maade. Det er interessant at bemærke de Konklusioner som man kan komme til med Hensyn til Broderskabets og Assuranceens Nytte.

Det viser sig saaledes, at af de Bølg, som afdøde Familiefædre efterlader til deres Hustruer og Børn — og det er jo ikke Smaating — er de syv Ottendedele tilvejebragte ved Assurance.

82% af alle brandbare Værdier er assureret, men kun 7% af Menneskenes økonomiske Værdi er assureret.

Kun 10% af de virksomme Mænd naar en høj Alder med nok til at leve af.

19 ud af hver 20 Mennesker træffer Foranstaltninger for at forsørge deres Efterladte.

Af denne Grund er der 8 Millioner, som maa forsørge sig selv.

35% af Enkerne her i Landet er trængende, og 90% af alle Enker maa leve fattigere end de plejede.

82% af Landets Børn tages ud af Skolerne før de har naaet ottende Klasse for at hjælpe til ved Familiens Forsørgelse.

General Pershing tilnører Frimurer Loge Nr. 19 i Lincoln, Neb.

Der er nu to og en Trediedel Millioner Frimurere i de Forenede Stater.

Danserinden Fokina har faaet sine Hænder assureret for \$100,000. Hun dtuser med hele Kroppen naar hun optræder.

Anti-Saloon Ligaen i Amerika paa-
staar, at Prohibitionens Sejr i høj Grad skyldes Broderskabs Foreningerne her i Landet. Mon det nu ogsaa passer?

Der er et gammelt hebraisk Ord-
sprog, som siger: Du skal bede Dagen for Du dør.

Man kan bruge det Ordsprog om Folk, der endnu ikke er i Brodersam-

fundet. Meld Jer ind Dagen før I dør! Og da ingen ved naar den Dag kommer, er det paa høje Tid at melde sig ind i Dag.

Rimeligvis den største Livsassurance Police i Amerika er udstedt til den unge Wanamaker i Philadelphia. Den lyder paa fire Millioner Dollars.

Det er forresten mærkeligt nok — men naar man bringer et nyt Medlem til Doktoren spørger denne endnu stadig: Nyder De Spiritus?

Den yngste Over-Sekretær i Amerika hedder Leo Carroll og leder Hovedkontoret for et Samfund, der kalder sig "Mystic Workers." Han er 30 Aar gammel.

En af de rigeste lokale Loger i Amerika er en "Moose" Loge i Philadelphia, som ejer \$515,000 kvit og frit. En anden "Moose" Loge i Cleveland ejer over en kvart Million.

For hver ti Personer, som ansøger om Liys Assurance bliver en afslaaet. Det betaler sig at holde fast ved den Assurance man engang har faaet — ingen kan sige om man næste Gang bliver kasseret!

I Captown, Syd Afrika, har man "Moder" Assurance. Medlemmer i denne Assurance faar en vis aarlig Støtte udbetalt for hvert Barn i Familien. Det er med andre Ord en Fødsels Assurance i Stedet for en Døds Assurance.

Paa Spisesedlen i Pullman Spisevaggonerne læser man nutildags: "Porterhouse Steak, \$4.00."

For 25 Aar siden solgtes Stude for \$3.50 pr. 100 Pund. Dengang skulde der en Trillebør til for at servere for \$4.00 Oxesteg.

I Danmark har man en Assurance Forening for ældre ugifte Kvinder. I Alderen fra 20 til 40 Aar betaler de kvindelige Medlemmer hver Uge et Assessment. Dersom de efter 40 Aars Alderen er ugifte faar de en aarlig Sum udbetalt.

Der er formodent ikke Brug for en saadan Forening her i Amerika, hvor Kvinderne som regel kun er ugifte paa Grund af eget Ønske. Mænd er i stort Flertal i Amerika, men det er anderledes i Europa, hvor Kvinder er den store Majoritet.

Hvor meget er en Mand værd? Der er forskellige Meninger, og det kommer maaske an paa hvem man taler om og hvem man spørger derom.

Men naar det kommer til Stykket, saa er en Mand akkurat saa meget værd, som han efterlader sig den Dag, da han dør.

Der er ikke et eneste Medlem i Brodersamfundet om hvem man kan sige, at han ikke er noget værd.

Broder! Næste Gang Du træffer en dansk Mand, som ikke hører til D. B. S., spørg ham hvor meget han er værd.

Paa næste Søndag — sagde Præsten — vil jeg prædike om "Løgnere." Og saa vil jeg bede Jer alle — fortsatte han — om i i denne Uge vil læse Igen-
nem det syttende Kapitel i Markus Evangelium.

Den næste Søndag bad Præsten alle de, der havde læst 17. Mark. om at staa op. Hundrede Hænder blev rakt i Vejret.

Ja — sagde Præsten — det var jo nærmest Jer jeg vilde snakke med. For I maa vide, at der ikke er mere end 16 Kapitler i Markus Evangeliet!

Virkelig forurettet.

Hvem er det mest forurettede Medlem af Det Danske Brodersamfund: et ældre Medlem, som blev optaget i Samfundet første Januar 1889 med \$1,000 Assurance og 22 Aar ved Optagelsen, eller et Medlem som mig selv, der blev optaget første Januar 1916, ligeledes med \$1,000 Assurance og ligeledes 22 Aar ved Optagelsen? Det ældre Medlem har i 30 Aar indbetalt 190 Assessments og \$1.02 hver Assessment, hvilket bliver det samme som \$202.98 i de 30 Aar han har været Medlem af Samfundet. Hans Assurance Police er ikke værd mere end \$539.30 og har altsaa indbetalt \$146.22 for Ligt i dette Tidsrum, hvilket vilde med Renter og Renterrente blive \$216.05, hvilket han maa betale eller ogsaa \$2.40 hvert Assessment i Fremtiden for at være 100% solvent. Jeg skal i 30 Aar betale \$364.14 og et Medlem, som blev optaget første Januar 1920 med \$1,000 Assurance og 22 Aar, betaler 97 Cents hvert Assessment, hvilket i 30 Aar bliver \$349.20, hvoraf det ses, at jeg betaler \$14.94 mere end det nye Medlem. Nu da jeg ikke kan faa mit Assessment forandret saa at jeg ikke skulde betale mere end min nye Broder, saa spørger jeg: bliver min Assurance Police da værd 105% solvent, det samme som \$1,050, eller hvad er Grunden til at vi yngre Medlemmer skal betale mere end de ældre Medlemmer, og de ny Medlemmer, som blev eller bliver optaget efter første Januar 1920. Nu da de ældre Medlemmer er blevet saa skammelige forurettede, saa vilde jeg gerne vide, hvor dere Broderkærlighed bliver af, da de ifølge Rundskrivelsen fra de 13 Loger i Minnesota vilde at der skulde betales 13, maaske flere Assessments om Aaret til alle Medlemmerne var 100% solvent. Det vilde med andre Ord mene det samme som at vi yngre Medlemmer skulde betale endnu mere.

Med broderlig Hilsen,
MADS JORGEN HOLMEN,
Loge Nr. 109, White, So. Dak.

En Hilsen.

S. S. Oscar II, Atlanterhavet,
13de April 1920.

Vi undertegnede Brødre af Det Danske Brodersamfund af Amerika, som nu befinder os paa Hjemrejse til vort gamle Moderland, sender hermed vor hjerteligste Hilsen til alle Brødre af Samfundet.

Martin Jørgensen, Loge Nr. 314.
Alfred Jensen, Loge Nr. 314.
Geo. Christiansen, Loge Nr. 17.
Anton M. Andersen, Loge Nr. 195.
Marinus Gregersen, Loge Nr. 195.
Albert Vilhelmsen, Loge Nr. 107.
Peder J. C. H. Pedersen, Loge Nr. 1.
Joseph Meyer, Loge Nr. 17.
Jens C. Andersen, Loge Nr. 10.
Jens Torpegaard, Loge Nr. 4.
J. P. Carl Jepsen, Loge Nr. 164.
Hans Paul Hansen, Loge Nr. 2.
E. M. Hansen, Loge Nr. 29.
Hans Mathiesen, Loge Nr. 257.
Carl Julius Petersen Loge Nr. 154.

Bogsamlinger.

Ved Logens sidste Møde fremsattes Tanken om eventuelt at faa oprettet et dansk Bibliothek indenfor Logen, men da vi indsaa, at dette var for kostbart for en lille Loge som vor, paa-tog undertegnede sig at forhøre om der ikke i en af vore større Loger findes en Bogsamling, som kunde erholdes til Laans eller Leje.

Saa fremt en af vore Loger ejer en saadan Bogsamling og er villig til at udlaae samme, vær da saa venlig at tilskrive mig desangaaende.

Selv om det ikke er ofte, at Loge Nr. 190 giver Livstegn fra sig, saa tro dog ikke, at vi ligger i Dvale.

Nej, tværtimod!
Der er temmelig god Tilslutning til vore Møder og Diskussionen gaar livlig. Vi holder Fester, Dilettantforestillinger, Udflygt og hvad der hører

til, for at holde sammen paa Medlemmerne.

Assurance-Spørgsmaalet har selvfølgelig faaet en grundig Drøftelse, og den nu afsluttede Referendum-Afstemning har forhaabentlig for stedse afgjort dette vigtige Spørgsmaal til alle Logers og Samfundets Bedste.

Hilsen til alle Broderloger. Og til Delegationerne fra sidste Konvention min personlige Hilsen og Tak for godt Samarbejde og behageligt Samvær i Buffalo, Chicago og Milwaukee.

Schenectady, N. Y., 12te Maj 1920.
NIELS MULLER,
Sekretær Loge Nr. 190.

En Brodersamfunds Opgave.

Da jeg for Aar tilbage begyndte mit Arbejde i Logen, vaagnede snart Interessen for Samfundets Anliggender udadtil: jeg drømte om en mægtig dansk Sammenslutning i Amerika, et Samfund, som vi alle satte en Ære i at være Medlem af, et Samfund, hvor al Verdens Stand og Forskel var omstødt, hvor Begrebet fattig og rig kun kendes af Navn — kort og godt, et Samfund, hvor det var den mere velstillede Landsmands største Glæde at transportere en Part af sin Overflod til dem, der levede paa Livets Skyggeside, og ikke selv havde Kraft til at arbejde sig frem i Solglansen — hermed menes ikke alene finansiell Støtte — D. B. S. kan, som bekendt, opvise mange smukke Exempler paa ægte Broderskabsfølelse — men der lever iblandt os mange, der har haft Lejlighed til at føre et større Forraad af vort Hjemlands Kultur med sig til U. S. ved at bibrinde os andre deres Kundskab i Tegnninger, Skrift og Tale, af alt, hvad de selv har fundet værdifuldt i Danmark, kunde vi maaske opnaa, at tusende af danske Hjem i Amerika kunde høste et stort Udbytte af deres rige Erfaringer.

For Aar tilbage havde jeg i København Forretningsforbindelse med en russiskfødt Familie. I det hyggelige og smagfuldt ordnede Hjem fandtes en Masse brændinger fra Rusland. Familien var vel stillet, og derfor var det væsentlig værdifulde Genstande, der alle vidnede om russisk Kunst. Da vi en Dag omtalte disse Kunstsatte, sagde Husetts Frue: "Vi lever og har vort Erhverv i Danmark, men hvorfor skulde vi ikke fremhæve det af vort Hjemlands Kultur, der er værdig til Fremhævelse?" Selvefølgelig gav jeg hende Ret, og jeg lader det samme Spørgsmaal gaa videre til mine ærede Landsmænd i U. S., specielt til D. B. S. Medlemmer — denne enkelte Familie søgte at fremhæve deres Hjemlands Kultur i fremmed Land, og selvfølgelig kunde dette kun udføres i snæver Udstrækning — men vi staar 22,000 i sluttet Række — skulde det være umuligt for os at udføre det samme i større Stil?

Der findes her i Landet et Utal af Genstande, der er bedre forarbejdede og mere praktisk indrettet end det danske, men ethvert Land har sine særegne Fortrin og uagtet Smag og Behag er saa vidt forskellig, er den virkelige Skønhedssans dog en international Gave.

Lad os forudsætte, at det virkelige var overkommelig for os, dels at indføre, dels selv fremstille god dansk Kunst og Industri i Amerika — da vilde vi først og fremmest opnaa at bringe den indfødte Amerikaner en større Kendskab og Forstaaelse af Danmark, end han hidtil har været i Besiddelse af.

Den lever ogsaa iblandt os mange Landsmænd, der har søgt og fundet bedre betalt Erhverv, end de vilde være i Stand til at opnaa, indenfor deres eget Fag. Disse Mænds store og rige Evner bliver i mange Tilfælde til-sidesat i Kampen for Tilværelsen, kun fordi de ikke har Midler til at udnytte de Kundskaber, som de har tilegnet sig i Danmark. Ved at oparbejde dansk Kunst og Industri i Amerika kunde disse Kræfter finde en større Anvendelse, end det hidtil har været Tilfældet, og sidst, men ikke mindst, vilde mangen en dansk-amerikansk Familie kunde fryde sig over deres stilfulde Møbler, smagfulde Vægprydelser o. s. v.

Naar en Haandværker rejser i et europæisk Land, da har det sine Ubehageligheder, hvis han ikke kan tale Landets Sprog, men det forhindrer ham ingenlunde i at arbejde ved sit Fag, og er han vel uddannet vil han ogsaa erholde den samme Pris for sit Arbejde, som der betales til enhver anden. Her i Landet bliver Nykommeren i mange Tilfælde adbyttet efter en større Maalestok, og det er ingenlunde

sjældent at træffe fremragende Fagmænd i Stillinger der absolut intet har tilfælles med deres egentlige Beskæftigelse. Hertil vil maaske mangen en æret Læser svare: ja, dette er kun midlertidigt. Den Skole har vi alle gennemgaaet, og vi har ikke taget Skade deraf. Dette er maaske rigtig, set fra økonomisk Synspunkt, medens det samme vel næppe kan siges med Henblik paa Kunstens og Industriens Omraade. Her taber Landet, som han den unge forlod, og tillige Landet, hvor han opholder sig, fordi Udvandrerne der erholder Erhverv udenfor sit Fag, i mange Tilfælde faar Interesse for den nye Beskæftigelse; han lægger sit Fag paa Hylden og bliver derved forhindret i at udbrede Kendskab til sit Hjemlands særegne Fortrin. Bliver han derimod ved sit Fag, vil han snart tilegne sig det fremmede Lands Særegenheder og praktiske Arbejdsmetode — kort og godt, der foregaar her en automatisk Udveksling, hvor den fremmede lærer af det Land, han opholder sig i, og samtidig overfører han en Part af sit Hjemlands Kultur til det fremmede.

Det vil sikkert staa klart for de mange Brødre, der i Aarenes Løb har arbejdet for D. B. S. Fremgang, at vort nuværende Arbejdsfelt kan være godt som et midlertidigt Grundlag, men skal det virkelig lykkes for os at samle de herboende Danske, da maa vi stadig udvide D. B. S. Virkefelt, saaledes, at der bliver noget for os alle — hvad der ikke har synderlig Interesse for den enkelte, vil maaske ti andre kaste sig over med Liv og Lyst — og da er Spørgsmaalet, kan vi i saadanne Tilfælde regne med Støtte fra hele Organisation?

Som et glædeligt Tidens Tegn kan her fremhæves, at mange af de vestlige Loger har støttet Alderdomshjemmet i Metuchen ved at købe Bonds. Disse Bonds er ikke rentebærende, og naar de alligevel købes, viser det os, at Interessen stadig voxer for dette humane Foretagende. Selv om det er iværksat i en fjærntliggende Egn — og saaledes bør det være — kan der skabes Interesse i alle Logerne for humane Foretagender, uanset om det er et Sanatorium, en Højskole, en Kirke, et Alderdomshjem, et aktivt Foretagende for dansk Kunst og Industri, en Forsamlingsbygning o. s. v., og vi skal ikke føre en ørkesløs Diskussion i Logerne, om vi bør støtte et saadant Foretagende, for det ikke ligger i vor umiddelbare Nærhed — kan vi regne med Forstaaelse og finansiell Støtte over hele Linien, da har vi iværksat et godt og solidt Samarbejde imellem Logerne fra Landets forskellige Egn, og tillige et virksomt Agitationsmiddel, saa vi muligvis kan samle de mange Tusinde herboende Landsmænd, som af forskellige Grunde endnu ikke er Medlemmer af vort Samfund. Og endnu et: kan ovennævnte Tanker realiseres, da vil vi ogsaa have en stor Chance for Oprettelse af Loger i Danmark og Slesvig. Afdøde John Welch skrev en Gang efterfølgende til D. B. S. Ære: Det Danske Brodersamfund Kræfter ejer,

Og Bøgen lig, slaar Rod hvorhen det naar.

Den røde Dug og Stjerneflaget vajer i Kredsen, som vi danske Brødre slaar. Ej Svig, ej Trølsked vort Navn skal plette,

Vor Pagt er Daad, foruden mange Ord, Vort Vagtraab lyder klart, og det er dette:

Husk Bro'er, vi fostret blev af samme Mo'er.

Lad os gøre et virkeligt Forsøg paa at samle den Part af den danske Nation, der lever i U. S., og lykkes dette, da er Fundamentet færdigt, og Brobygningen over Atlanterhavet kan fortsættes paa dette solide Grundlag.

Eders med broderlig Agtelse,
SOPHUS NYBOE.

Loge Emner

Kansas City, Mo.—Loge Nr. 56 fejrede i sidste Maaned sin Stiftelsesfest under stor Deltagelse fra Medlemmernes Side. Julius Osiers Orkester spillede ved denne Lejlighed og alle morede sig udmærket.

Chicago, Ill.—Loge Nr. 35 havde Søndag den 2. Maj indbudt til en Fest, ved hvilken Lejlighed der blev opført en morsom Revy, hvori Broder A. M. Petersen havde Hovedrollen. Der var fuldt Hus og alle morede sig fortræffeligt.

Boston, Mass.—I April Maaned blev der her i Byen stiftet en ny dansk Sangforening, og blandt de første passive Medlemmer indskrev sig Loge Nr. 87's Præsident og Sekretær. Foreningen fik Navnet "Lyren."

Seattle, Wash.—De Danske her i Byen har allerede den 24. April afholdt en Genforeningsfest i Anledning af Sønderjyllands Hjemvendning til Danmark. Festen lededes af Broder- og Søstersamfundets Logerne samt Ungdomsforeningerne, den danske Kirke, Kvindeforeningen og den dramatiske Klub. D. B. S. Bygningen var pragtfuldt smykket med Flag, Skjolde og Guirlander. Folk samledes allerede Kl. 3 om Eftermiddagen, og om Aftenen opførtes Sangspillet "Fyret ved Vesterhavet." Festens Overskud — \$172 — er bleven tilsendt trængende i Sønderjylland.

Rockford, Ill.—Et mangeaarigt Medlem af Loge Nr. 64, Andrew Lorentzen, afgik for kort Tid siden ved Døden og blev begravet under næsten fuldtalig Tilslutning af Logens Medlemmer. Afdøde, der havde boet her i Byen i 19 Aar, var født i Sønderjylland.

Racine, Wis.—Loge Nr. 4 afholdt den sidste Smoker for denne Sæson for et Par Uger siden. Programmet bestod særligt af Musik og Sang. Logens Sekretær, Sønderjyden Louis Jensen, har opsagt sin Stilling til Juli. Han skal overtage en Automobilforretning i Dike, Ia. Et Extramøde blev afholdt Søndag Eftermiddag den 16. Maj og et underholdende Program holdt Publikum i Aand. Der var Sange af "Elberg" og Musik af Rask's Orkester, og ind imellem blev tilføjet forskellige af Logens Forretningsanliggender. Præsident Chr. Henriksen mindede om den afdøde Martin Larsen samt oplyste, at Begravelsen var bestemt til at foregaa fra Vor Frelsers Kirke. Forsamlingen rejste sig og forblev staaende i to Minutter som en Tribut til Larsens Minde.

New Haven, Conn.—Der spores nu tydelig en Opgangsperiode i gamle Loge Nr. 32 af New Haven. En hel Del Reorganisationsarbejde i Forbindelse med Omordning af Assurances og vore Bilove har lagt Beslag paa Tid og Kræfter. Men Banen er nu klar, og takket være vor Over-Præsident Broder S. Iversen og Broder Chr. Kling er der strax kommen Bevægelse i Tingene i den rigtige Retning. Ved et Møde i April Maaned udfordrede nemlig de to ovennævnte Brødre alle de øvrige Brødre af Logen til at indgaa en Konkurrence, om hvilken af de to ulige Partier kunde bringe de fleste Ansøgere i Logen. Forholdet var saa ulige, at de øvrige Brødre betragtede den halvvejs for en Spøg, men optog dog den tilkastede Handske. Broder Over-Præsidenten og Broder Kling viste dog allerede ved det følgende Møde at der var Alvor i Spillet, idet de indbragte to Ansøgninger. Saa kom der Liv i Modpartiet ogsaa og Kampen er ret hidsig nu; vi har haft et Par Ansøgninger til hvert Møde siden. En anden Frugt af vort Reorganisationsarbejde er en staaende Forlystelseskomite, som ogsaa strax har bevist at den er vaagen, idet den allerede ved vort sidste Møde tilkendegav Ønske om at begynde det forberedende Arbejde til en "Picnic." Alt i alt er Ud-sigterne for Nr. 32 lyse til at hævde sin Plads som Østens første Loge som det hør og bør, naar vi har Over-Præsidenten med os i Arbejdet stadigt. Med broderlig Hilsen—H. M. Nielsen, Præsident af Loge Nr. 32, D. B. S., New Haven, Conn.

— Jeg synes, Du ser saa misfornøjet ud, lille Mortensen.
— Jo, for min Svigersøn har understødt en direkte Trusel imod mig.
— Hvad sagde han da?
— Han sagde: Paa Gensyn!

En Dame besvimer in Subway.
Lægen: Er der ingen, der har noget stærkt lugtende hos sig?
En Herre: Jo, jeg har en gammel Ost, og den er krabat.

Tom: Nu er det vel rigtig Whisky, De har givet mig, Bartender, og ikke Wood Alcohol?

Bartenderen: Det formoder jeg, men det vil De iøvrigt snart erfare.

REGNSKAB FOR APRIL.

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste April 1920.....	\$27,325.44	
Indbetalt i April	21,217.15	
Draft fra Loge Nr. 45	81.78	
Renter fra First Nat. Bank, Kenosha, Wis.....	72.34	
April 3. Bena Miller, Kenmare, N. D., Assurance		\$ 940.00
April 7. Alma Nielsen, Cairo, Neb., Assurance.....		1,000.00
April 9. Severine Fischer, Alameda, Calif., Assurance		1,000.00
April 12. Anna J. Petersen, St. Paul, Minn., Assurance.....		1,000.00
April 12. Christine Nielsen, Algonquin, Ill., Assurance.....		448.82
April 12. A. K. Smith, Cedar Falls, Iowa, 10% af hans Assurance.....		33.30
April 14. Adolph C. H. Guldbrandsen, Providence, R. I., 10% af hans Assurance		50.00
April 14. Hilda Andreasen, Racine, Wis., Assurance.....		613.27
April 14. Max H. Albertsen, Adm., Cleveland, Ohio.....		437.56
April 16. Jacob Johansen, Racine, Wis., 10% af hans Assurance.....		100.00
April 16. Thomas Christensen, Racine, Wis., 10% af hans Assurance		30.35
April 16. Helene Jensen, Oakland, Calif., Assurance.....		1,000.00
April 19. Niels Jacobsen, Owatonna, Minn., 10% af hans Assurance..		18.25
April 19. Mathew Stricker, Adm., Woodbridge, N. J., Assurance.....		152.57
April 19. Laurids Madsen, Rockford, Ill., 10% af hans Assurance.....		100.00
April 19. Ferdinand O. C. Holm, Schenectady, N. Y., 75% af indbetalt Assessments		176.11
April 19. Agnes M. Nicholson, Omaha, Neb., Assurance.....		517.26
April 21. Clerk of District Court, Ramsay Co., Minn., Assurance.....		1,053.87
April 21. Christian Markson, Owatonna, Minn., 10% af hans Assurance		17.77
April 21. Hans Nielsen, Manistee, Mich., 10% af hans Assurance.....		32.32
April 21. Jens Nielsen, Racine, Wis., 10% af hans Assurance.....		32.60
April 22. Meta Andersen, Los Angeles, Calif., Assurance.....		369.79
April 23. Maren Jorgensen, Huron, S. D., Assurance.....		212.81
April 24. Anna Petersen, Detroit, Mich., Assurance.....		214.50
April 24. Soren Larsen, Los Angeles, Calif., 10% af hans Assurance..		33.79
April 27. Hans Simonsen, Lake Benton, Minn., 10% af hans Assurance		32.72
April 30. Hans E. Rasmussen, Executor, Worcester, Mass., Assurance		216.68
April 30. Frank og Kristine Jacobsen, Council Bluffs, Iowa, Assurance		148.90
April 30. Meta og Henry Donner, Kansas City, Kan., Assurance.....		500.00
April 30. Utah Saving and Trust Co., Salt Lake City, Utah, Assurance		476.87
April 30. Balance	37,736.60	
	\$48,696.71	48,696.71

Kassebeholdning den 1ste Maj 1920.....\$37,736.60

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1ste April 1920	\$ 3,639.80	
Indbetalt i April	38.45	
Renter fra First Nat. Bank, Kenosha, Wis.....	7.66	
April 1. Rolf Rasmussen, Løn for Jan. Kvartal, \$213.93; Porto, \$34.75		248.68
April 1. Frank V. Lawson, Rest af Løn for Jan. Kvartal.....		391.79
April 3. Omaha Nat. Bank Bldg., Rent af Kontor, \$45; Stockroom, \$15; Lys, 50c		60.50
April 4. Mrs. Petrea Larsen, Løn for Marts Maaned.....		46.00
April 4. Peter C. Boryd, Seattle Loge Nr. 29, Begravelseshjælp.....		50.00
April 5. Axel H. Andersen, Udgivelse af Bladet for April, \$425; 1 Cut, \$3.50		428.50
April 7. J. C. Jensen, Newark Loge Nr. 116, Begravelseshjælp.....		50.00
April 7. Frank V. Lawson, Porto, Teleg., Telephone, etc.....		74.77
April 8. Rasmus P. Rasmussen, Racine Loge Nr. 4, Begravelseshjælp		50.00
April 12. Weaver & Giller, Omaha, Neb., Sagfører Salær.....		70.00
April 12. Georg Christensen, 100 Ex-Præsident Guldnappe.....		250.00
April 12. A. P. Andersen, Sidney Loge Nr. 311, Begravelseshjælp.....		50.00
April 14. Frank V. Lawson, for License i Wis., \$25; Ill., \$5; Neb., \$10; Mich., \$10		50.00
April 14. Anton Petersen, Neb. City Loge Nr. 60, Begravelseshjælp.....		50.00
April 14. Johan Albertsen, Cleveland Loge Nr. 69, Begravelseshjælp.....		50.00
April 16. J. W. Hansen, Greenville Loge Nr. 70, Begravelseshjælp.....		50.00
April 19. Andrew Jensen, Omaha Loge Nr. 195, Begravelseshjælp.....		50.00
April 24. Fr. M. Hinch, Retsomkostninger i Peter V. Larsens Sag.....		268.05
April 27. Joseph C. Petersen, Oakland Loge Nr. 39, Begravelseshjælp.....		50.00
April 27. Peter M. Svendsen, Racine Loge Nr. 4, Begravelseshjælp.....		50.00
April 29. Rasmus Madsen, Fresno Loge Nr. 67, Begravelseshjælp.....		50.00
April 29. Jens P. Jensen, Neenah Loge Nr. 2, Begravelseshjælp.....		50.00
April 30. Chr. Petersen, Bogholder, Løn i April Maaned.....		125.00
April 30. Elvira Carlsen, Typewriter, Løn i April Maaned.....		80.00
April 30. Axel H. Andersen, Udgivelse af Bladet for Maj.....		425.00
April 30. Balance	467.62	
	\$ 3,685.91	3,685.91

Kassebeholdning den 1ste Maj 1920.....\$ 467.62

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste April 1920.....	\$14,964.88	
Renter—Eagle Grove, Ia., \$212.50; Marsellies, Ill., \$725		937.50
Fall River, S. D., \$312.50; Papillion, Neb., \$350.....		662.50
Lusk, Wyo., \$300; Jackson, Mich., \$100.....		400.00
Liberty Bonds, \$913.75; \$446.25; \$1,168.75.....		2,528.75
Udgifter ved Indkassering		.22
Balance	19,521.66	
	\$19,521.88	19,521.88

Kassebeholdning den 1ste Maj 1920.....\$19,521.66

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Maj 1920.....	\$ 19,521.66
Bonds den 1ste Maj 1920	\$690,400.00
	\$709,921.66

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste April 1920.....	\$ 825.35	
April 14. Rasmus P. Enemark, Boston Loge Nr. 87, Extrahjælp.....		\$ 50.00
April 14. Soren M. Sorensen, Seattle Loge Nr. 29, Extrahjælp.....		45.00
April 30. Balance		730.35
	\$ 825.35	\$25.35

Kassebeholdning den 1ste Maj 1920.....\$ 730.35

RAPPORT OVER BØRNEHJEMMENES FOND.

Kassebeholdning den 1ste April 1920.....	\$ 89.85
Indbetalt i April	1.70

Kassebeholdning den 1ste Maj 1920.....	\$ 91.55
SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.	
Rentebærende Bonds	\$690,400.00
Kassebeholdning i Assurancefondet	37,736.60
Kassebeholdning i Generalfondet	467.62
Kassebeholdning i Garantifondet	19,521.66
Kassebeholdning i Hjælpefondet	730.35
Kassebeholdning i Børnehjemmenes Fond	91.55
Udestaaende Checks	13,682.68
	\$762,630.46

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER DEPONERERE SOM FØLGER.

Rentebærende Bonds	\$690,400.00
First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	52,708.61
First Nat. Bank, Omaha, Neb.....	19,521.66
Cash on Hand	.19
	\$762,630.46

Kenosha, Wis., den 5 Maj 1920.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

LIDT OM KØBENHAVNSKE ORIGINALER.

Den Tid, som er nu, skaber næsten alt muligt. Kun ikke "Originaler." Er et Menneske lidt aparte, søger man for at faa det anbragt paa en eller anden Anstalt. I gamle Dage levede der ikke saa faa Originaler i Danmarks smukke Hovedstad.

Vore Forældre kunne fortælle om, hvad de havde hørt fortalt om Frøken Jeannette, en fransk Dame, som kom til København sammen med andre franske Flygtninge. Hun var blevet vanvittig ved at se sin Far og Broder dø under Guillotinen. Hun var at kende paa sin skrækkelig store Hat og dito Sypose, som hun bragte med sig overalt. — Kandidat Tønder spillede en stor Rolle i det københavnske Gadeliv. Efter Sigende var han Søn af en Admiral, og hans Sindsforvirring skyldtes Uenighed med sin fornemme Familie. Han levede af at gaa fra Dør til Dør og sælge et Skrift, han udgav: "Gammelt og Nyt." Det hed sig, at han havde en stor Sum Penge gemt i sit Hjem i Nyhavn. Her fandt man ham en Dag røvet og kvalt. — Mægler Behrent var kendt over hele Byen for sine Vittigheder. En Gang — det var før Jærnbansen kom — vilde han leje en Hest for at ride til Roskilde. "Er det nu ogsaa en god Traver?" spurgte han Ejeren. "Ja," svarede denne, "den gaar sine sex Mil i et Trav." "Saa kan jeg sgu ikke bruge den, for saa kommer jeg to Mil for langt, jeg skal kun til Roskilde." — Student Kahrs kunde godt lide at lade Folk forstaa, at han havde Indflydelse paa "højere Steder." Der var derfor dem, som troede, han kunde gøre "noget for dem." Naar de saa spurgte ham om, hvordan Udsigterne til at faa dette "noget" var, saa sagde han: "Ja nu har jeg faaet fast Ansættelse til Dem. De kan tygge Kvaldviskelær paa Løveapoteket." Saa gik det op for Folk, at han drev Løjer med dem.

En anden Vittighedsmager Loria, deraf de kendte "Lorianere" (Brandere). Det var ham, som mødte sin Cigar i Gadedøren. "Da jeg gik ind, gik den (Cigaren) ud." Der var en, som en Gang spurgte ham om, hvad det modsatte af en Moderatørlampe (Lampe med Reguleringsapparat) var. Det er en "Fatter-er-vaad" Lampe, svarede Loria.

"Professoren i 100 Sprog," Alexander Weihe, udgav et Ugeblad, "Rivehjørnet," og paabegyndte en latinsk Ordbog. Men hans Arbejde vidnede om en forvirret Hjerne. Han slog sig paa "Flasken" og døde ung.

Peter Rundetaarn gik om i Byen med en Kasse under Armen og solgte Almanakker. Det var i de Dage, da Rundetaarn var Observatorium. Det var derfor et Billede af dette paa de gamle Almanakker, og deraf fik han Navnet. Han gik ens klædt Sommer og Vinter. Stumpet Trøje — lidt for korte Benklæder — lave Sko og Hatten bag i Nakken.

Karl Kattentid eller, som han kaldtes, "Fløjte-Karl," gik omkring i Gaardene og spillede rørende og skælnske Melodier paa sit Instrument. Han var kendt for sin ejendommelige Hilsen, naar Skillingerne kastedes ned til ham. Hans joviale og muntre Sind var skattet af alle Københavnerne.

Den københavnske Gadeungdom var lige saa glad for "Pusse-Peter" som for Sprøjten. Naar han kom med Kridtpiben i Munden, Hatten paa "3" Haar og den kendte Kurv paa Armen, saa blev der "Sjov" i Gaden. "Blanksværte, aa! aa! aa!" raabte han af fuld Hals, og kom der ikke strax en Kunde,

sang han: "Jeg synes, det varer saa længe, inden de Fruer faar Penge." Han havde for Vane at drikke sig en lille Rus, og naar det skete, sang han, for at reklamere: "Peter er fuld, lyvende fuld." Det var en Aften, at Rusen var bleven Peter for høj og han faldt i Nyhavns Kanal, og den Forkølelse, han derved paadrog sig, endte hans Liv.

Ude paa Dyrehavsbakken i Klampenborg Dyrehave optraadte hvert Aar "Tyroler-Ferdinand" sammen med sin kønne, mørke Datter. Han sang Vers og Viser og ledsage sin Sang med Guitar Spil. — Naar han lod sit "Ho—ho, min erede" skingre ud over "Bakken," flokkedes Gæsterne om hans Telt. I Halvfjerterne berejste han Provinsen og foreviste Panoramaer fra den fransk-tyske Krig.

Vilhelm Scheibelein var født i Adelgade i København 1839. Han var den yngste af 12 Børn. Han laa som Rekrut i Rendsborg og deltog i Slaget ved Sankelmark. Her blev han saaret og taget til Fange og sendt til Berlin. Efter sin Hjemkomst fandt han ud, at hans Kæreste havde giftet sig med en anden. Han meldte sig saa som vestindisk Soldat. Rum og den "gule Fieber" bevirkede, at han for Resten af sine Dage blev aandsløv. Hans største Fornøjelse var at staa og se paa Soldaternes Æxersits i Kastellet. Saa afleverede han til de omkringstaaende sin sagkyndige Kritik. Scheibelein var 74 Tommer høj. Han bar altid Militærkasket og Erindringsmedaljen og flere Foreningsemblemer. Han var umaadelig stolt af at hedde Vilhelm lige som den tyske Kejser. Og naar denne besøgte København, sørgede S. alletider at være til Stede og gøre stram Honor. I Højres Grundlovstog gik Scheibelein altid med som udpræget Militarist.

"Jomfru Tidsfordriv," hvis egentlige Navn var Juliane Hansen, havde faaet den fixe Ide, at hun var Lærerinde. Om Sommeren kunde man se hende sidde inde i Kongens Have ved Dronning Caroline Amalie Statuen og fortælle for Børn. Men Timen endte altid med, at Børnene gjorde Løjer med hende, saa at hun endte sine Informationer med nogle mærkværdige Skældsord, som ingen forstod. Hendes største Glæde var at faa noget Sukkergodt, som hun delte med sine kære Elever. Det viste sig i 1907, da hun døde, at hun havde mange Venner. Hendes Kiste var rigt smykket med Blomster og Kranse. Prinsesse Marie havde sendt en.

Den sidste af Københavns Originaler døde i 1913. Hans Navn var Hans Andersen Bang. "Professor Andersen Bang" kaldtes han almindelig. Han var klædt i en stor Havelock og blaa Brillen (Lorgnetter). I "Kæden" og det gamle "Thalia" holdt han undertiden Foredrag om statsvidenskabelige Sager. Hans Møder endte alletider med Løjer og Tumult. Hans komiske Ærgerrighed fik ham i sin Tid til at stille sig som Folketingskandidat mod Goos og Holm i 5. Kreds. Han kom imidlertid ikke i Betragtning. Hans eneste Stiller havde nemlig ikke Valgret. — (Af S. Markmann i Dansk-Folketsamfundets Aarboeg).

Hopkins, Minn.

Brødre af "Hvidtfeldt" Loge Nr. 97 underrettes herved om, at der vil blive afholdt Bestyrelsesvalg ved det regulerende Møde den 9. Juni.

JENS CLAUSEN, Sekretær.

+ RESOLUTIONER +

SEATTLE, WASH.

Ved Mødet den 28 April 1920 modtog Logen det sørgelige Budskab, at Broder Victor Nielsen afgik ved Døden den 25de April 1920. Besluttedes det derfor at vedtage følgende Resolution:

At Loge Nr. 29 dybt beklager Tabet af vor afholdte Broder. Vor Medfølelse og dybeste Sympathi gaar frem til hans efterladte Hustru og Børn, og fælles med dem vil vi føle Savnet af denne Broders Bortgang.

Endvidere besluttede Logen til Ære for hans Minde at drapere vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

Denne Resolution bliver indført i Logens Protokol, en Afskrift af samme sendes til afdøde Broders Hustru samt bliver optaget i Det Danske Brodersamfunds Blad.

Paa Loge Nr. 29's Vegne.
CHRIST HANSEN, Præsident.
L. CHRISTENSEN, Sekretær.

EDMORE, MICH.

I Anledning af, at vor Broder Niels Christian Hansen afgik ved Døden den 11te Maj 1920 blev det ved Mødet den 11te Maj vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder og Charter Medlem, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage, og at vi til vor afdøde Broders Familie bevidner vor udelte Sympathi i deres Sorg. At denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Blad og en Afskrift tilstedes vor afdøde Broders Familie.

Edmore Mich., 14de Maj 1920. Paa Loge Nr. 163's Vegne.
HANS NIELSEN, Præsident.
ALBERT PETERSEN, Sekr.

KENOSHA, WIS.

I Anledning af Broder Henry Feldshau's Afgang ved Døden den 26de April 1920, hvorved Loge Nr.

14 mistede et af sine ældste og mest afholdte Medlemmer, blev det ved Logens Møde den 4 Maj vedtaget, at vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage; at denne Resolution indføres i Logens Protokol, indtrykkes i D. B. S. Maanedssblad og en Kopi tilstilles Afdødes Enke, for hvem Logen frembærer sin dybeste Sympathi.

Paa Loge Nr. 14's Vegne.
L. BASTRUP, Præsident.
C. P. SORENSEN, Sekretær.

ROCKFORD, ILL.

I Anledning af at Broder Anders Lorenzen, Medlem af Odin Loge Nr. 64 af Rockford, Ill., afgik ved Døden den 20de April 1920, har Logen ved sit Møde den 5te Maj 1920, vedtaget:

At Logen beklager Tabet af en god og agtet Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi bevidner vor dybeste Sympathi til hans efterladte Hustru. At denne Resolution indføres i Logens Protokol samt trykkes i Det Danske Brodersamfunds Blad og en Kopi tilsendes afdøde Broders Hustru.

Paa Loge Nr. 64's Vegne.
L. F. MULLER, Præsident.
CARL KRONVOLD, Sekretær.

MILWAUKEE, WIS.

Med Sorg maa vi meddele, at vor fælles Broder Carl Simonsen er afgaaet ved Døden den 11te Maj efter et langt og smertefuldt Sygdeleje. Være det herved besluttet, at vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage og at vi beklager Tabet af en god Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Efterladte vor dybeste Sympathi i deres store Sorg og at denne Resolution bliver indført i D. B. S. Maanedssblad og Lo-

gens Protokol samt en Kopi sendt til den Afdødes Familie.
Paa Loge Nr. 36's Vegne.
GEORG BEHRENS, Præsident.
CARL C. ROGE, Sekretær.

RUTLAND, IA.

I Anledning af vor Broder S. C. Olsens sørgelige Død den 17de April 1920 blev der paa Mødet den 22de April vedtaget følgende Resolution: Danmarks Minde Loge Nr. 217 af D. B. S. beklager meget Tabet af en god og trofast Broder, der døde en saa sørgelig Død. Vi frembærer vor dybeste Sympathi til hans efterladte Hustru og Børn.

Til Ære for hans Minde draperer vi Logens Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

Denne Resolution indtrykkes i D. B. S. Bladet og i Den Danske Pioneer og indføres i Logens Protokol og en Kopi af samme tilstilles vor afdøde Broders Hustru.

Paa Danmarks Minde Loge Nr. 217's Vegne.
RASMUS SCHULTZ, Præsident.
WALDEMAR LARSEN, Sekr.

MINNEAPOLIS, MINN.

I Anledning af at vor Broder Lewis Henningsen afgik ved Døden den 24de April, hvorved Logen beklager Tabet af et godt og mangeaarigt Medlem, bevidner vi vor dybeste Sympathi til hans efterladte Familie. Endvidere være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage og at denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indtrykkes i D. B. S. Blad, og en Kopi af samme tilsendes afdødes Familie.

Paa Loge Nr. 45's Vegne,
ANGEL IVERSEN, Præsident.
S. M. CLEMENSEL, Sekretær.

BARRE, VT.

I Anledning af at vor Broder Thomas Chr. Mikkelsen afgik ved Døden den 12te Maj 1920, hvorved Logen har mistet og dybt beklager Tabet af et godt og agtet Medlem. Det blev derfor vedtaget, at vi

for at hædre hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage.

Og tillige være det vedtaget, at vi frembærer vor dybeste Sympathi for hans Hustru og Børn.

Endvidere at denne Resolution indføres i Logens Protokol og indtrykkes i D. B. S. Maanedssblad samt at en Kopi af samme tilsendes hans efterladte Enke.

Paa Loge Nr. 294's Vegne,
WALDEMAR C. MADSEN, Pr.
NIELS OLSEN, Sekretær.

RACINE, WIS.

I Anledning af vor Broder Martin Larsens dødelige Bortgang er det ved Mødet den 19de Maj vedtaget.

At Logen beklager Tabet af et gammelt og agtet Medlem og at vi derfor til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi til vor afdøde Broders efterlevende Hustru bevidner vor dybt-følte Sympathi.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol, trykkes i "Det Danske Brodersamfunds Blad" og i "Brødrenes Blad" og en Afskrift tilstilles Afdødes efterladte Hustru.

D. B. S. Loge Nr. 4.
CHRIST HENRICHSEN, Pr.
LOUIS JENSEN, Sekretær.

CAMBRIDGE, MASS.

I Anledning af at vor Broder Poul Petersen af Bedford, Mass., afgik ved Døden den 11te Maj 1920 kun 33 Aar gammel, blev det ved Mødet den 19de Maj vedtaget.

At Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder og som et Bevis herfor vil beklæde sit Charter med Sørgelof for de næste 30 Dage.

At denne Resolution indtrykkes i Bladets Spalter og indføres i Logens Protokol samt et Kopi af samme sendes til afdødes Hustru.

Paa Harvard Loge Nr. 270's Vegne,
CHRIS ENEMARK, Sekretær.
ANTON LARSEN, Præsident.

Danmark, Ude og Hjemme.

"En Stødpudestat" er Overskriften over en Artikel i "Flensborg Avis," hvori Spørgsmaalet om Internationalisering belyses. Det hedder: Efter Afstemningen kan 2den Zone eller en Del af den paa Grund af økonomiske og geografiske Synspunkter gives til Danmark, og naar Afstemningen vurderes nærmere, bliver heller ikke den nogen større Hindring for denne Løsning. En-øøøøø etain shrdl etao ishrd eta shrr hver anden Ordning er en Belønning for preussisk Løftbrud og Voldførelse, hvad Danmark turde vinde derved. Danmark vil opnaa dette, at der ikke svares paa dets Forposters Krav om Friheden med Udlevering til bestandig Ræddom. Danmark vil, foruden at opfylde en Ærespligt, betrygge sin egen Fremtid ved at lægge en international Stødpudestat mellem sig selv og sin sydlige Nabo.

Det er ikke, fordi vi har nogen Slags Begejstring for en saadan Ordning. Vi har kæmpet for noget andet, har ikke alene drømt om, men stølet paa noget andet, da Sagen blev lagt i vort eget Folks Haand. For os staaer det som den største Løgn, at vor Hjemstavn, at vi ikke skulde have samme Ret som andre Dele af Danmark og det danske Folk. Det vil blive en Skuffelse, som det nuværende Slægtled aldrig forvinder, om det stænges ude ved Genforeningen. Ved Internationaliseringen drejer det sig om et Forsøg fra Danmarks Side paa, efter at have voldt de danske Forposter bitre Skuffelser, at forhindre det værste for det.

De tyske Myremalmslejer, der i gamle Dage har været udnyttet med noget Held, har — mærkeligt nok — ikke været paa Tale, da man i Krigsaarene havde Opmærksomheden henvendt paa de af Landets egne Naturkilder, der kunde erstatte de stoppede Tilførsler fra Udlandet.

Imidlertid har Sagen dog ikke hvilet,

idet der har været foretaget en Række Udsmeltningsforsøg, der er faldet heldigt ud, og man vil nu til at udnytte Malmlejerne rationelt.

Det er særlig Lejerne ved Viborg-Egnen, der menes at ville kunne give det bedste Udbytte.

Varde Staalværk har sikret sig betydelige Partier af denne danske Jærnmalm, der menes fuldt ud at kunne erstatte den udenlandske, naar de høje Priser og Fragten tages med i Betragtning.

I Morges ved 8-Tiden, skriver et Blad i Sønderjylland, bevægede en lille Strøm af Forældre med deres 6—7 aarige Pøder ved Haanden sig henimod Byens Skoler. Det var den gamle Historie, som gentager sig hvert Aar efter Paaske: Jens eller Marie skal i Skole. Men i Aar staaer den første Skolegang i et nyt, eller rettere i et ældgamelt, tilbagevendt, Tegn. Danske Forældres Børn kan nu for første Gang i mange Aar begynde deres Skolegang paa Dansk her i Haderslev. Vi, der selv har prøvet at blive undervist efter de preussiske Erobreres Døvsstumesystem, ved, hvad det betyder. Kristne Forældre, der selv har Børn, takker Gud, fordi Hjertesproget endelig igen møder Børnene i Folkets Skole.

Dansk Statistisk Bureau har udsendt et lille Hefte, der giver en Oversigt over den mægtige Faktor, Brugsforeningerne med deres Sammenslutning "Fællesforeningen" har udviklet sig til at blive i dansk Samfundsliv siden den første lille Begyndelse i Tredserne. I det sidste Tiaar er der oprettet gennemsnitlig 40 ny Brugsforeninger om Aaret, og deres samlede Aantal er nu tæt ved 1700 med 317,000 Medlemmer eller ca. en Tredjedel af Landets Befolkning.

Den samlede Omsætning er i Løbet af Krigsaarene steget med 45 pCt. og udgjorde i 1919 149.3 Mill. Kr. Det gennemsnitlige Overskud, der var lidt

større i Jylland end paa Øerne, udgjorde 6.3 pCt.

Gennem særlige Virksomheder indenfor Fællesforeningen er der skabt Produktion til følgende Værdier: Kafferisteriet i Kolding 3,394,000 Kr., Chokoladefabrikken samme Steds 1,068,000 Kr., og Sukkervarefabrikken 156,000 Kr., Tobaksfabrikken i Esbjerg 1,126,000 Kr., Krydderifabrikken 491,000 Kr., Reffabrikken 763,000 Kr., Sæbefabrikken 1,329,000 Kroner.

En Mængde østrigske Soldater blev i Krigens første Aar taget tilfange af Rusland, og ført langt ind i Sibirien, hvor de siden har opholdt sig. Skønt der nu er udvexlet Fanger mellem de fleste af de krigende Nationer, maa disse Østrigere, som i Antal beløber sig til næsten en Million, stadig forblive i Landflygtighed — ikke fordi Russerne ønsker at beholde dem, men deres ildestedte Fædreland, Østrig, har ikke Raad til at lade dem transportere. Der er sat en international Indsamling i Stand for at skaffe de nødvendige Midler til Transporten tilveje, og Danmark staaer i Spidsen for denne Gerning. Rejsen er imidlertid kostbar, og man beregner at ca. \$300 vil medgaa for hver Fanges Transport. Det er derfor meget sandsynligt, at mange Østrigere vil komme til at ende deres Dage fjernet fra deres Familier og i et vildfremmed Land.

Frø og Sædekorn bliver mere og mere en stor Udførselsartikel for Danmark. En russisk Handelsdelegation var nylig i København og sluttede Kontrakt med flere Firmaer om ret store Leveringer af dansk Frø til Rusland. Ordrene andrager foreløbig 20 Mill. Kroner, som vil blive betalt i Guld gennem danske Banker, og hvad der ikke betales paa denne Maade sikres gennem værdifulde Koncessioner paa Mine- og Skovdrift i Rusland. Danmarks Handelsforbindelse med Rusland er saaledes stadig i Fremgang og desuden bliver Polen anta-

gelig med Tiden en god Kunde i Frøsorter saavel som andre Varer fra Danmark. Denne sidste Forbindelse er nu ret naturlig eftersom Polen efter Pariser Konferencen har faaet en Havn og Territorium ved Østersøen, nemlig Danzig.

Det danske Flag er efterhaanden godt kendt i Wien. Børnene, der vender hjem fra Danmark, fortæller Forældrene Eventyr om Dannebrog og hvad dette betyder for det danske Folk, hvorledes hvert Hjem, hver større Ejendom, hver Kolonihave prydes med det danske Flag.

En østrigsk Børneven fortalte en Gang 500 Børn, der var paa Vej til Danmark, hvad dette Land betød for Omverdenen og paalagde Børnene at lægge Mærke til, hvorledes et Land, selv om det er lille, kan voxes sig stort ved sine Gerninger, hvorledes Danmark, først i Krigsaarene og nu i Østrigs frygtelige Nød viste, hvor meget det var i Stand til at hjælpe. Tog efter Tog bringer Levnedsmidler til Østrig, og Tog efter Tog bringer stakels forkomne Børn op til det forjættede Land. 12,000 Børn er nedbrudte, lykkelige rejser de af Sted, straalende kommer de tilbage.

Svært er det at vælge disse 12,000 Børn ud blandt saa mange ulykkelige Skabninger, der sulter Morgen, Middag og Aften, og de, der ikke kommer, ser med vemodige Øjne paa de lykkelige, der for en Tid rejser bort fra den frygtelige Nød i Wien.

Enten er de Tilbageblevne for svage til at rejse, for smaa eller for store.

Professor ved Museo Nacional i La Plata, Argentina, Hans Jørgensen, er død, 53 Aar gammel. Han var født i Saxkøbing som Søn af Malermester Johannes Jørgensen, nu København. Efter at have deltaget i Dekoreringerne paa Udstillingen i 1888 drog han til Udlandet, Efter at have flakket viden om i Mellemeuropa besatte han sig i

(Fortsat Side 8)

FRA RAVNEKROGEN

Af PETER RAVN.

Min Kone siger, at jeg er en stor Pralhans. Jeg synes nu det er lovlige meget sagt, men jeg skal ærligt indrømme, at naar jeg har udrettet et eller andet, som jeg synes jeg har Lov til at gøre mig til af — ja, saa sætter jeg ikke mit Lys under en Skæppe. Saadan er min Kone nu ikke; hun praler ikke af noget som helst; men hun vil have at jeg selv skal gaa og opdage noget hun har udrettet, og saa vil hun have, at jeg skal rose hende for det, og naar jeg ikke gør det saa ser hun gnaven ud. Jo, jeg kender det Signal!

Men hvorom alting er, saa kunde jeg ikke dy mig, da jeg havde set det sidste Brodersamfundsblad.

“Der kan Du se, Mama,” sagde jeg en Aftenstund. “Det hjalp lige øjeblikkelig saasnart jeg begyndte at skrive i Brodersamfundsbladet.”

“Hvad var det, det hjalp paa, Peter? Du er da ikke den eneste, der skriver i Bladet.”

“Nej, det ved jeg nok, Mama. Men Du vil nok indrømme, at det ser noget — ja, hvad skal jeg kalde det — det ser noget betegnende ud, at Brodersamfundet har faaet 231 nye Medlemmer paa tre Maaneder — og det er netop de samme tre Maaneder, som er gaaet, siden jeg først begyndte at skrive i Bladet.”

Mama saa ud i Stuen over Hornbrillerne. Saa sagde hun: “Vores Kat har en lang Hale!”

Katten laa henne paa Dørtrinnet til Køkkenet — det er saa langt som den maa komme Dagligstuen nær. Men nu er det netop tilfældigvis saadan, at den Kat vi har, er i Besiddelse af en mærkværdig kort og spinkel Hale — jeg tror nok Naboens Køter af en Hund har haft fat i vor Kat nogle Gange, og det ser ud til at det altid er Halen, der har faaet den værste Behandling. Alligevel sidder Mama der og vil fortælle mig, at vor Kat har en lang Hale. Med andre Ord — Mama vilde gøre Nar af mig, og hun vil ikke tro, at jeg har haft noget at gøre med at befordre Brodersamfundets Fremgang ved Hjælp af mit Skriveri. Alright, Mama, tænkte jeg, Du er kun en Kvinde, alligevel, og jeg skal ikke gøre for store Fordringer paa din Sans for Logik.

Men højt sagde jeg: “Ja, ja, Mama, en Profet er sjældent agtet i sit eget Fædreland, og en Skribent er ikke estimeret i sin egen Husholdning. Men Tallene taler for sig selv — to hundrede og tredive nye Medlemmer siden Nytaar.”

“Jeg kan nok selv læse, Peter,” sagde Mama, “og det er en meget pæn Fremgang, det skal jeg ikke nægte. Men jeg kan egenlig ikke se, at Du har haft noget videre at gøre med det. Disse Medlemmer er vel skaffet ind ved Hjælp af Medlemmer i de forskellige Loger, som har gjort sig Umage for at oplyse deres Bekendte om Brodersamfundets Fordele. Og da disse Fordele ved nærmere Undersøgelse har vist sig at være virkelig taltalende, saa er det at Medlemmerne strømmer til. Det er jo altsammen meget glædeligt — men Du kan være overbevist om, at det er fordi Samfundet har forandret sit System saadan som Du forklarede mig her for nogen Tid siden.”

“Det er tydeligt, Mama. Men Du skal ikke sidde og vende op og ned paa

Tingene, for Du vil vel nok indrømme, at det netop var det nye System jeg skrev om!”

“Ja, Du er en hel Helt, Peter, og jeg skal saamænd ikke tage noget af Glorien fra Dig. Men vil Du ikke sige mig en Ting — tror Du nu ikke der er gaaet nogle Medlemmer ud i det samme Tidsrum?”

“Jo, det er der begribeligvis nok, Mama. For det første er der jo døde en Del, det kan Du læse der paa fjerde Side hver Maaned, Og saa er der andre, som forsømmer at betale deres Indskud itide, og som bliver ved med at forsømme og forsømme, indtil der ikke er andet at gøre end at lade dem gaa ud. Men det er vi som Brødre aldrig glade ved, og hvis der virkelig er en god Grund for at en Mand ikke betaler sine Indskud, saa kan Du tro, at en Loge skal nok hjælpe ham over Skærene. Det er kun naar der er Ligegyldighed tilstede, at vi er nødt til at slette Medlemmer.”

“Ja, men Peter, der er vist ogsaa mange, der er bleven fornærmet og er gaaet ud dengang de skrev Policerne ned til virkelig Værdi, eller hvad de nu kalder det.”

“Ja vel, Mama, det er der maaske nok, skønt jeg tror ikke det er ret mange. Men lad os ikke tale for højt om de, der er fornærmede. For hvis en Mand tror han gør nogen Fortræd ved at kaste sin Assurance overbord, saa er det ihvertfald kun ham selv, der bliver ramt. Vi andre har egentlig talt en Fordel af det, for jo fler der gaar ud des mere bliver vore egne Policer jo værd, og jo hurtigere stiger de igen til den Værdi, som vi engang troede de havde. Alligevel vil jeg nødig ønske at vore Policer skulde blive Pengene værd paa Grund af de, som er bleven fornærmede. Jeg vilde hellere se, at vi alle blev staaende sammen og tog hvad der er til os med de stadig voksende Renter. For ligemeget hvad vore Policer er værd naar vi dør, saa er der dog meget mere end vi har betalt for i levende Live.”

“Jeg vil bare haabe at hele det Assurance Spørgsmaal nu snart maa være af Vejen, for det nytter jo ikke at blive ved med at tale og skrive om det. Brødrene skulde hellere tage fat og arbejde videre paa Samfundets Fremgang.”

“Ja, men det er jo netop ogsaa hvad vi gør, som Du nok kan se paa den Maade Medlemmerne kommer ind. Sagen er at vi har saa god en Assurance som man kan købe nogetsteds, og det er ligegodt det der binder os sammen.”

“Ja, hvorfor skulde Danskerne ikke ogsaa have det bedste der er til. Du ved hvad Irlænderne siger: der er ikke noget, der er for godt for en Irlænder!”

“Ja, den kender jeg, Mama. Hvad Danskerne angaar vil jeg nu hellere sige: vi passer vort eget! Det er derfor der ikke er ret mange Danske i de amerikanske Fattighuse. Der er derimod mange Irlænderne, saa Du kan se at selv Fattiggaarden er ikke for god for ham.”

BREV FRA SØNDERJYLLAND.

(Fra Chr. Andersen i Almsted i “Ungdom”)

Hvor man kommer i denne Tid, og hvem man træffer, saa er Samtaleemnet Flensborg og 2den Zone. Der er noget dejligt over det; thi det viser, at Folk er interesseret i Grænsespørgsmaalet; men der er ogsaa noget vemodigt over det; thi her er det, at Meninger og Opfattelser skiller. Ordet “Flensborg” har været og er endnu Kampsignalet og Stridsnemtet baade henede og i Kongeriget. Paa det Spørgsmaal delte Vælgerforeningens Tilsynsraad sig, paa det ene og det andet Valg til samme Tilsynsraad den 30. November. Om det har man haft Strid i de fire store politiske Partier i Kongeriget,

og paa det blev Ministeriet Zahle afskediget af Kongen den 28. Marts, efter at to af Regeringspartiets Tilhængere netop i det Spørgsmaal gik med Modpartierne.

Valget i 2den Zone den 14de Marts var imødeset med stærk Spænding. Forud for Valget blev øvet et godt og trofast Arbejde dernede af Mænd baade fra 2den og 1ste Zone. Jeg skulde have været dernede en Uges Tid ogsaa, men blev af flere Grunde forhindret i at komme der, saa jeg maatte nøjes med at følge med paa Afstand.

Den 14de Marts, Afstemningsdagen, tog min Nabo og jeg imidlertid til Flensborg for at overvære Afstemningen, og en saadan Dag glemmes ikke let. Vi rejste fra Sønderborg med Damp Kl. 6:30 om Morgenen og kom til Flensborg Kl. ca. 9. Dampere var stuvende fuld af Mennesker, som enten skulde ned for at stemme eller ogsaa i samme Ærinde som os andre. Da vi kom et Stykke ind i Flensborg Fjord, sejlede vi forbi engelske og franske Krigsskibe, som for Ordenens Opretholdelse er stationeret der; vi sejlede forbi den tyske Marinestation Mørvig, hvorover nu det engelske og franske Flag vajer. Inde ved Kajen mødte os et prægtigt Syn: syv danske Dampere laa der flagsmykkede fra for til agter. De havde bragt danske Stemmberetigede, som paa Grund af Indkvarterings-Vanskeligheder blev boende ombord paa Skibene, hvor de ogsaa fik Forplejning. Fra disse Skibe hilste Dannebrog os, og saa snart vi kom paa Siden af dem, istemte vi: “Der er et yndigt Land,” som blev gentaget Gang efter Gang, til Skibet laa fast fortojet ved Landgangsbroen, saa et rungende Hurra for Danmark og derefter i Land. Saa snart Landstigningen begyndte, begyndte Tyskerne paa deres Oprørsviser; de havde maattet tie indtil nu, da Danskerne var i stort Flertal.

Flensborg var ved at drukne i Flag den Dag. Paa Hovedgaderne og i Villakvartererne saas mest tyske Flag, d. v. s. Slesvig-Holstens, Prøjsens, Tysklands og en Mangfoldighed af andre Flag, som viste os, at der indenfor deres Rækker ogsaa er Meningsforskelle. I Sidegaderne og i Arbejderkvartererne saas mange eller mest danske Flag, i enkelte Sidegader kun danske Flag. Hvert eneste Menneske, man mødte paa Gaden, var dekoreret med Farver, der viste, hvor Vedkommende hørte hen. Mange Tyskere har Jærnkorset, som jo desværre er blevet saa almindeligt nu, at man mest gør Nar af det.

Henimod Middag var vi ved den store Kriegergrav, og var saa heldige at komme der sammen med en Deputation fra de forskellige sønderjyske Foreninger i København, som nedlagde Kranse paa Kriegerkraven. Der samledes igen om Eftermiddagen Kl. 3 ca. 1,000 Mennesker for at overvære en kort Minde- og Takkeandagt, ved hvilken der atter blev nedlagt Kranse og Blomster paa Gravene for de, der ofrede Livet for Fædrelandet. Ligeledes blev der nedlagt Kranse paa Gustav Johannsens og Jens Jensens Grave.

Helhedsindtrykket faa Byen var det, at Tyskerne var meget forbitrede. Det kom tildels af, at Danskerne havde haft den “Frækhed” at meddele om Statskuppet i Berlin Dagen forud; derom havde samtlige tyske Blade talt, og da Danskerne udsendte Flyveblade med Meddelelsen, blev de konfiskeret af Politiet, som netop denne Dag viste sig meget tysksindet og partisk.

Ellers fandt ingen Uroligheder Sted; Hovedgaderne var stærkt besatte med Politii, og ved Togenes Ankomst mødte en Afdeling engelske Soldater med Maskingeværer; men heldigvis var det ikke nødvendigt at bruge dem.

Efterhaanden som Afstemningen var forbi, kom Resultaterne — en Skuffelse for de fleste. Endnu foreligger de officielle Tal fra Kommissionen ikke; men Flensborg havde 28.3% danske Stemmer, fraregnet de Tilrejsende, og paa Landet var det endnu mindre. Det var lidt vanskeligt at forstaa dette Resultat; men man maatte bøje sig for Kendsgerninger. Nu meldte Spørgsmaalet sig: Hvad nu? Skal vi have det med til Danmark eller skal vi ikke?

Flertallet baade her og i Kongeriget var vel nok klar over, at vi skulde ikke forlange at faa 2den Zone med til Danmark; men blev den os tilbudt af de allierede, saa skulde vi tage den; eller ogsaa arbejde hen imod, at Flensborg og 2den Zone blev sat under Folkenes Forbund i en Aarrække. Man krympede sig ved at udlevere 30,000 Danskere til det prøjsiske Tyranni, der lever lige saa kraftigt endnu som i Fortiden. Denne Tanke sagde det gamle Regeringsparti nej til, og derfor maatte

te det gaa; Kongen ønskede nu at høre Folkets Villie.

Howdan Spørgsmaalet: 2den Zone vil blive ordnet, vides endnu ikke; men naar dette læses, er det, der skal forønes med Moderlandet, forhaabentlig bleven et; dog for mange vil Genforeningen sikkert blive blandet med Vemod og dyb Sorg over de Tusinder af vore Landsmænd, som sikkert kommer syd for Grænsen.

DANMARK UDE OG HJEMME.

(Fortsat fra Side 7)

Interlaken, hvor han blev gift. Han udførte her bl. a. virksomhedsfulde Bjerglandskaber i de store Hoteller. For over en halv Snes Aar siden drog han til Argentina, hvor han tog fat med megen Energi og fik en fast, anerkendt Stilling som Lærer i Tegning og Dekoration ved Nationalakademiet i La Plata. Paa en Jernbanetur herfra til Buenos Aires døde han som Følge af et Ulykkestilfælde.

I Stavanger lever en 85-aarig Vognmand Karlén, for hvem det er en særlig stor Glæde at opleve Sønderjyllands Genforening med Danmark. Han er født i Fredericia og var med i første Linie ved Flensborg og Dybbøl i 64. I Stavanger har han nu haft sin Virksomhed i 50 Aar, først som Herskabskusk — bl. a. for Familien Kieland — og nu i en tredive Aarstid som selvstændig Vognmand. Trods de 85 sidder han daglig paa Bukken og styrer sine Heste saa elegant som nogen.

Som Følge af Sømandsstriker er Sejladsen paa Grønland suspenderet, idet man forgæves har søgt at faa en Ordning med Mandskabet, hvorefter Skibene, der plejer at afgaa i Begyndelsen af April, kunde komme afsted. Det vil som Følge deraf komme til at knibe for Grønlanderne med Hensyn til forskellige Levnedsmidler i de kommende Maaneder.

Ogsaa den direkte Forbindelse med Amerika er ophørt, hvilket ikke betyder saa meget for Amerikanerne som for Grønlanderne, skønt Amerikanerne nu havde begyndt at faa Smag paa det danske Smør, som opnaar en god Pris i New York. Den 21de April ankom “Oscar II” til Frihavnen fra Amerika, og efter dens Ankomst ligger alle fire Amerikadampere stille i Frihavnen, hvilket er til stor Skade for Landet. Amerikafarten har for 3. eller 4. Gang i et Par Aar maattet indstilles paa Grund af Striker. Af hvor lang Varighed Standsningen vil blive denne Gang er ikke godt at sige — Sømandenes Strikelyst har i hvert Fald endnu ikke tabt sig.

“Oscar II” havde ca. 1000 Passagerer med fra New York, af hvilke 300 gik i Land i Christiania.

SEKRETÆR ADRESSEFORANDRINGER.

Loge Nr. 41—J. N. Jensen, Box 217, Derby, Conn.

Loge Nr. 87—S. P. Sørensen, P. O. Box Nr. 9, Dorchester, Mass., 24.

Loge Nr. 99—John Johansen, c. o. Jens Andersen, 515 W. 2nd St., Northfield, Minn.

ADRESSEFORANDRING I OVERBESTYRELSEN.

Claus Jensen, 2741 Belmont Ave., Chicago, Ill.

FORANDRING AF MØDETID OG STED.

Loge Nr. 37—Møder nu i Kyota Hall, 1119 Broad St., Bridgeport, Conn., 1ste og 3die Mandag.

126—Los Angeles, Calif. Logen møder 2 og 4 Torsdag.

NYE SEKRETÆRER.

Loge Nr. 209—Axel Stenderup, R. F. D. Nr. 1, Box 47 A, Marquette, Neb.

Loge Nr. 3—C. A. Petersen, 1222 Brown St., Davenport, Ia.

Loge Nr. 291.—Einar Nielsen, P. O. Box 764, Ogden, Utah.

DANSK OPLYSNINGSKONTOR.

Dette Blads Læsere kan gratis faa fuld Besked om Indkomstskat, Rejsepas, Borgerpapirer og alle andre Spørgsmaal ved at skrive paa Dansk eller Engelsk til

DANISH SECTION, RED CROSS INFORMATION SERVICE.

1107 Broadway, New York City, N. Y.

PORT CHESTER, N. Y.

Det meddeles herved, at Loge Nr. 50 D. B. S. kun afholder et Møde i Juli og August Maaned — første Torsdag.

Paa Logens Vegne, ALFRED NIELSEN, Sekretær.